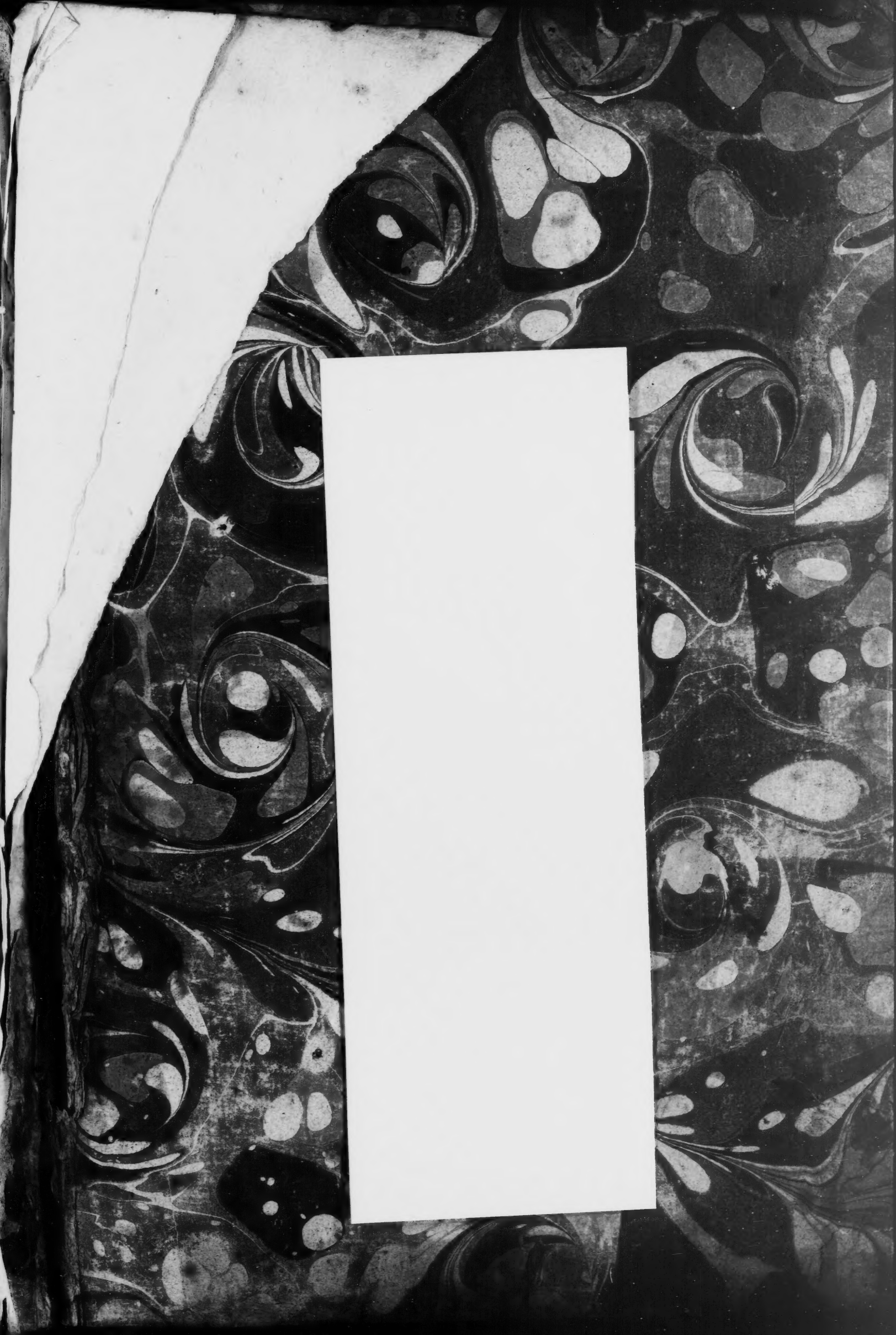

337CJ55 V.11

אֵלֶּיךָ לְחַצְעָה לִשְׂרֵי צִנְסֵן צוֹדֵקִין
 חֵת הַחֶמֶן וְלֹא יִתְחַיֵּל שׁוֹם מְלַחֲכֵה
 עַל שִׁבְדוֹק וְאִפְּלוֹ בְּתִלְמוּד תּוֹרָה
 חֲסוֹר וְקוֹדֶם שִׁבְדוֹק מִכֶּרֶךְ ---

אֵתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל בִּיעוֹר חֶמֶן :
 (וְאַחֵר שֶׁבֶדֶק חוֹמֶר)

חֲמִירָא דְאִיכָא בְּרִשּׁוֹתֵי דְלָא חֲזִיתִיהּ . וְדָלָא
 בְּעֶרְתִּיהּ . לְהוּי בְּטִיל וְחָשִׁיב כְּעַפְרָא דְאַרְעָא

צִיּוֹם יֵד אַחֵר לְ שַׁלּוּת יִצְחָק פֶּלֶם אַחֲרֵת וַיֵּאמֶר

כָּל חֲמִירָא דְאִיכָא בְּרִשּׁוֹתֵי
 דְחֲזִיתִיהּ וְדָלָא חֲזִיתִיהּ :
 דְּבִעֶרְתִּיהּ וְדָלָא בְּעֶרְתִּיהּ
 לְהוּי בְּטִיל וְחָשִׁיב כְּעַפְרָא
 דְאַרְעָא

X893C
J55
v.11

סימן לסדר של פסח

וּרְחֵץ

קִדְּשׁ

כֶּרֶפֶס יַחֵץ

רַחֲצָה

מַגִּיד

מוֹצֵיא מִצָּה

כוֹרֵךְ

מַרְוֵר

שֶׁלַחַן עוֹרֵךְ

בֵּרֵךְ

צִפּוֹן

הִלֵּל נִרְצָה

קִדְּשׁ

יאמר קדוש: (חס מל בשבת יתחיל) יום
הששי

יום הששי ויכל השמים

והארץ וכל צבאם ויכל לאהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך לאהים את יום השביעי ויקדש אותו כי בן שבת מכל מלאכתו אשר ברא לאהים לעשות :

(ובמול יתחיל)

ברוך אתה יי לאהינו מלך העולם בורא פרי הגפן

ברוך אתה יי לאהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל עם ורוממנו מכל לשון וקדשנו בברכותיו ותתן לנו יי לאהינו באהבה - - -

(שבתות לחנוכה) מועדים לשמחה חגים וזמנים לששון אר -
(השבת הזו) את יום חג המצות הזה את יום טוב מקרא קדש הזה זמן חרותנו באהבה מקרא קדש זכר ליציאתנו ממצרים כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים (שבת) ונערי קדשך בשמחה ובששון הנחלתנו ברוך אתה יי קדש (השבת) ישראל והזמנים :

ברוך אתה יי לאהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה

(במוצאי שבת)

(במולאי שבת קודם שיאמר שהיינו יאמר כנחשך)

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מאורי האש

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המבדיל בין קדש לחול ובין אור לחשך ובין ישראל לעמים

ובין יום השביעי מששת ימי המעשה בין

קדושת שבת לקדושת יום טוב הבדלת ואת יום השביעי

הגדול והקדוש מששת ימי המעשה קדשת והבדלת וקדשת

את עמך ישראל בקדושתך ברוך אתה יי המבדיל בין

קדש לקדש

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהיינו וקימנו והגיענו לזמן הזה

יטול ידיו בלא ברכה

ורחץ

כרפס

יחץ

מגיד

יקח כרפס וטובלו בסומץ ויכרך

באי אתה בורא פרי האדמה

יקח המצה האמצעית ויצלעה לשנים וישים מזה תחת המפה

לאפיקוחן ומזה השני ישים בין שתי המפות

יאמר הפתה כנחשך

וְחַמָּה

לחמא יִצֵּא דִּי אֲכָלוּ אֲבָהֶתְנָא בְּאַרְעָא דְּמִצְרַיִם כָּל
דְּכַפִּין יִיתִי וְיִיכּוֹל כָּל דְּצָרִיךְ יִיתִי וְיִפְסַח הַשְּׁתָּא הָכָא
לַשְׁתָּא דִּאֲתִיָּא בְּאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל הַשְּׁתָּא הָכָא עֲבָדִי לַשְּׁנָה
דִּאֲתִיָּא בְּאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל בְּנֵי חוּרִין :

מָה

נִשְׁתַּנָּה הַלֵּילָה הַזֶּה מִכָּל הַלֵּילוֹת שְׁבַע
הַלֵּילוֹת אֵין אֲנִי מִטְּבִלִין אֲפִילוּ פַּעַם אַחֲרָה
וְהַלֵּילָה הַזֶּה שְׁתֵּי פַעַמִּים שְׁבַע הַלֵּילוֹת אֲנִי
אוֹטֵלִין חֲמִין אֹז מִצָּה וְהַלֵּילָה הַזֶּה כָּלוּ מִצָּה שְׁבַע הַלֵּילוֹת
אֲנִי אוֹכְלִין שְׁאַר יְרֵקוֹת וְהַלֵּילָה הַזֶּה מְרוֹחַ שְׁבַע הַלֵּילוֹת
אֲנִי אוֹכְלִין וְשׁוֹתִין בֵּין יוֹשְׁבִין וּבֵין מְסֻבִּין וְהַלֵּילָה הַזֶּה כָּלֵנוּ
מְסֻבִּין

עֲבָדִים

הֵיינו לְפָרַעָה בְּמִצְרַיִם וְיוֹצֵאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מִשָּׁם בְּיַד חֲזָקָה וּבִזְרוּעַ נְטוּיָה אֵאלֹו לֹא
הוֹצִיא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת אֲבוֹהֵינוּ
מִמִּצְרַיִם הָרִי אֲנִי וּבְנֵינוּ וּבְנֵי בְנֵינוּ מְשׁוּעָבָדִים הֵיינו לְפָרַעָה

במצרים ואפילו כלנו חכמים כלנו נבונים כלנו יודעים
את המדה מצוה עלינו לספר ביציאת מצרים וכל המרבה
לספר ביציאת מצרים הרי זה משובח :

מעשה

ברבי אליעזר ורבי יהושע ורבי אלעזר
בן עזריה ורבי עקיבא ורבי טרפון
שהיו מסובין בבני ברק ויהיו מספרין
ביציאת מצרים כל אותו הלילה עד שבאו תלמידיהם
ואמרו להם רבותינו הגיע זמן קריאת שמע של שחרית :

אמר

רבי אלעזר בן עזריה הרי אני כפן שבעים שנה
ולא זכיתי שתאמר יציאת מצרים בלילה עד
שדרשה בן זומא שנאמר למען תזכור את
יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך הימים כל ימי
חייך הלילות וחכמים אומרים ימי חייך העולם הזה כל ימי
חייך להביא לימות המשיח :

ברוך

המקום ברוך הוא ברוך שנתן תורה לעמו
ישראל ברוך הוא כנגד ארבעה פנים דברה
תורה אחד חכם ואחד רשע ואחד רשע ואחד רשע
ואחד שאינו יודע לשאל :

חכם

מה הוא אומר מה העדות והחקים והמשפטים
אשר צוה יי אלהינו אתכם אף אתה אמור

לו כהלכות הפסח אין מִפְטִירִין אחר הפסח אִפִּיקוּמִן :

רשע

מה הוא אומר : מה העבודה הזאת לכם
לכם ולא לו . ולפי שהוציא את עצמו מן
הכלל כפר בעיקר . אף אמה הקהה ארת
שניו . ואמר לו בעבור זה עשה יי' לי בצאתי ממצרים לי ולא
לו . ואלו הִיָּה שם לא הִיָּה נגאל :

תם

מה הוא אומר : מה זאת ואמרת אליו בחזק יד
הוציאנו יי' ממצרים מבית עבדים

ושאינו

יודע לשל . את פתח לו . שנאמר והגדת
לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה
יי' לי בצאתי ממצרים . יכול מראש חדש
תלמוד לומר ביום ההוא . אי ביום ההוא יכול מבעוד יום :
תלמוד לומר בעבור זה . בעבור זה לא אמרתי אלא בשעה
שמצה ומרור מונחים לפניך :

מתחלה

עבדי עבודה זרה היו אבותינו ועכשיו
קרבתנו המקום לעבודתו . שנאמר
ויאמר יהושע אל כל העם כה אמר
יי' אלהי ישראל בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם תרח
אבי אברהם ואבי נחור ויעבדו אלהים אחרים :
ואקח את אביכם את אברהם מעבר הנהר ואולך אותו

בְּכָל אֶרֶץ כְּנָעַן וְאַרְבֵּה אֶת זֶרְעוֹ וְאַתֶּן לוֹ אֶת יִצְחָק וְאַתֶּן
 לְיִצְחָק אֶת יַעֲקֹב וְאַתְּ עָשׂוּ וְאַתֶּן לַעֲשׂוֹ אֶת הָר שְׁעִיר :
 לְרִשְׁתָּ אֹתוֹ וַיַּעֲקֹב וּבָנָיו יָרְדוּ מִצְרָיִמָּה :

בְּרוּךְ

שֹׁמֵר הַבְטָחָתוֹ לְיִשְׂרָאֵל בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַקְדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא מַחֲשֵׁב אֶת הַקֶּץ לַעֲשׂוֹת מָה שֶׁאָמַר
 לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בֵּין הַבְּתָרִים שֶׁנֶּאֱמַר —

וַיֹּאמֶר לְאַבְרָהָם יְדוּעַ תִּדְעַ כִּי גֵר יִהְיֶה זֶרְעֲךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם
 וַעֲבָדוּם וְעָנּוּ אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וְגַם אֶת הָגוֹי אֲשֶׁר —
 יַעֲבָדוּ הֵן אֲנֹכִי וְאַחֲרַי כֵּן יֵצְאוּ בִּרְכֻשׁ גָּדוֹל

שֶׁעָמְדָה לְאַבְוֹתֵינוּ וְלָנוּ שֶׁלֹּא אֶחָד בְּלִבָּד עָמַד עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ
 אֶלֹא שֶׁבְּכָל דּוֹר וָדוֹר עוֹמְדִים עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא מְצִילֵנוּ מִיָּדָם :

וְלִמַּד מָה בִּקֵּשׁ לִבֵּן הָאֲרָמִי לַעֲשׂוֹת לַיַּעֲקֹב אָבִינוּ —
 שֶׁפָּרְעָה לֹא גָזַר אֶלֹא עַל הַזִּכְרִים וְלִבֵּן בִּקֵּשׁ לַעֲקֹר

צֵא

את הכל שנאמר ארמי אבד אבי וירד מצרימה ויגר שם
במתי מעט ויהי שם לגוי גדול עצום ורב :

וירד מצרימה אנוס על פי הרבוי ויגר שם מלמד
שלא ירד יעקב אבינו להשתקע במצרים אלא
לגור שם שנאמר ויאמרו אל פרעה לגור
בארץ באנו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבד הרעב
בארץ כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן :

במתי מעט כמה שנאמר בשבעים נפש ירדו
אבותיך מצרימה ועתה שמך יי אלהיך
כפוכבי השמים לרב :

ויהי שם לגוי גדול מלמד שהיו ישראל מצוינין שם
לגוי גדול ועצום כמה שנאמר ובני ישראל פרו
וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד והתמלא
הארץ אתם :

ורב כמה שנאמר רבבה בצמח השדה נתרחיק
ותרבי ותגדלי ותבואי בערי ערים שרים
נכוננו וישערך צמח ואת ערום ועריה :

וירעו אתנו המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבדה
קשה וירעו אתנו המצרים כמה
שנאמר הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה
כי תקראנה מלחמה ונוסף גם הוא על שונאינו ונלחם בנו

ועלה מן הארץ :

ויענונו

כמה שנאמר וישימו עליו שרי מסים
למען ענתו בסבלתם ויבן ערי מסכנו
לפרעה את פיתם ואת רעמסס :

ויתנו

ונצעק

ונצעק

עלינו עבדה קשה כמה שנאמר ויעבדו
מצרים את בני ישראל בפרך

אל יי אלהי אבותינו וישמע יי את קולנו וירא
את ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו :

אל יי אלהי אבותינו כמה שנאמר ויהי בימים
הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני ישראל
מן העבדה ויזעקו ותעל שועתם אלהים מן
העבדה :

וישמע

יי את קולנו כמה שנאמר וישמע אלהים את
נאקתם ויזכור אלהים את בריתו את אברהם
את יצחק ואת יעקב :

וירא

ואת

ואת

ויוציאנו

את ענינו זו פרישות דרך ארץ כמה שנאמר
וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים
עמלנו אלו הבנים כמה שנאמר כל הבן הילוד
היאכה תשליכוהו וכל הבת תחיון
לחצנו זה הדחק כמה שנאמר וגם ראיתי את
הלחץ אשר מצרים לחצים אתם :

יי ממצרים ביד חזקה ובזרוע נטויה ובמורא
גדול ובאותת ובמופתים :

ויוציאנו

יְיָ מִמְצָרִים לֹא עַל יְדֵי מֶלֶאךָ וְלֹא
עַל יְדֵי שָׂרָף וְלֹא עַל יְדֵי שְׁלִיחַ אֱלֹהִים
הַקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא בִּכְבוֹדוֹ וּבְעֶצְמוֹ :

שֶׁנֶּאֱמַר וְעִבְרָתִי בָאָרֶץ מִצְרַיִם בַּלֵּילָה הַזֶּה וְהִפֵּיתִי כָּל־
בְּכוֹר בָּאָרֶץ מִצְרַיִם מֵאָדָם וְעַד בְּהֵמָה וּבְכָל אֱלֹהֵי מִצְרַיִם
אֲעֲשֶׂה שְׁפָטִים אֲנִי יְיָ

ועברתי

בָּאָרֶץ מִצְרַיִם בַּלֵּילָה הַזֶּה אֲנִי וְלֹא־
מֶלֶאךָ וְהִפֵּיתִי כָּל בְּכוֹר בָּאָרֶץ מִצְרַיִם
אֲנִי וְלֹא שָׂרָף וּבְכָל אֱלֹהֵי מִצְרַיִם

אֲעֲשֶׂה שְׁפָטִים אֲנִי וְלֹא שְׁלִיחַ אֲנִי יְיָ אֲנִי הוּא וְלֹא אֲחֵר

בִּיד

חֲזָקָה זֹאת הַדָּבָר כִּמָּה שֶׁנֶּאֱמַר הִגָּה יְיָ
הַזֶּה בְּמִקְנֶךָ אֲשֶׁר בְּשָׂדֶה בְּסוּסִים בַּחֲמוֹרִים
בְּגִמְלִים בְּבָקָר וּבִצְאָן דָּבָר כְּבֹד מְאֹד :

ובזרוע

נְטוּיָה זֹאת הַחֶרֶב כִּמָּה שֶׁנֶּאֱמַר וַחֲרַבּוּ
שְׁלוֹפָה בְּיָדוֹ נְטוּיָה עַל יְרוּשָׁלַיִם :

ובמורא

גְּדוּל זֹאת גְּלוּי שְׁנִינָה כִּמָּה שֶׁנֶּאֱמַר
אוֹ הִנֵּסָה אֱלֹהִים לָבוֹא לִקְחַת גֹּי
מִקְרֵב גֹּי בְּמִסּוֹת בָּאוֹתָת וּבְמוֹפְרָתִים

וּבְמִלְחָמָה וּבִיד חֲזָקָה וּבִזְרוּעַ נְטוּיָה וּבְמוֹרָאִים גְּדוּלִים
כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם יְיָ אֱלֹהֵיכֶם בְּמִצְרַיִם לְעֵינֶיךָ :

ובאותות

זֶה הַמָּטָה כִּמָּה שֶׁנֶּאֱמַר וְאֵת
הַמָּטָה תִּקַּח בְּיָדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה
בּוֹ אֵת הָאוֹתוֹת :

ובמופתים זה הדם כמה שנאמר ונתתי מופתים בשמים ובארץ דם ואש ותמרות עשן :

דבר אחר ביד חזקה שמים ובזרוע נטויה שמים : ובמזרא גדול שמים ובאותת שמים ובמופתים שמים :

אלו עשר מכות שהביא הקדוש ברוך הוא על המצרים במצרים ואלו הם :

דם צפרדע כנים

ערוב דבר

שחין ברד ארבה

חשך מכת

בכורות

רבי יהודה היה נותן בהם סימנים דצק ערש באחב רבי יוסי הגלילי אומר מנין אתה אומר שלקו - המצרים במצרים עשר מכות ועל דהים לקו חמשים מכות במצרים מה הוא אומר ויאמרו חרטומים

אל פרעה אצבע אלהים היא ועל הים מה הוא אומר וירא
ישראל את הַיָּד הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְיָ בַּמִּצְרִים וַיִּירָאוּ הָעָם אֶת
יְיָ וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי וּבַמֶּשֶׁה עֲבְדוּ :

כמה לקו באצבע עשר מכות אמור מעתה במצרים
לקו עשר מכות ועל הים לקו חמשים מכות :

רבי אליעזר אומר מנין שכל מכה ומכה שהביא הקדוש
ברוך הוא על המצריים במצרים היתה של ארבע
מכות שנאמר ישלח בם חרון אפו עברה וזעם וצרה משלחת
מלאכי רעים עברה אחת זעם שתיים צרה שלש משלחת
מלאכי רעים ארבע אמור מעתה במצרים לקו ארבעים מכות
ועל הים לקו מאתיים מכות :

רבי עקיבא אומר מנין שכל מכה ומכה שהביא הקדוש
ברוך הוא על המצריים במצרים היתה של חמש מכות
שנאמר ישלח בם חרון אפו עברה וזעם וצרה
משלחת מלאכי רעים חרון אפו אחת עברה שתיים זעם
שלש צרה ארבע משלחת מלאכי רעים חמש אמור מעתה
במצרים לקו חמשים מכות ועל הים לקו מאתיים וחמשים מכות

כמה מעלות טובות למקום עלינו אלו הוציאנו מ
מצרים ולא עשה בהם שפטים דינו
אלו עשה בהם שפטים ולא עשה באלהיהם דינו
אלו עשה באלהיהם ולא הרג את בכוריהם דינו

לא

הָרַג אֶת בְּכוֹרֵיהֶם

וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת מְמוֹנָם לִיָּינוּ

אין

וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת מְמוֹנָם

וְלֹא קָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם

אך

קָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם

וְלֹא הָעֲבִירָנוּ בְּתוֹכָם בְּחֶרֶקָה דִּינֵנוּ

۱۰

אֵל הַעֲבִירָנוּ בְּתוֹכוֹ

וְלֹא שָׁקַע צָרֵינוּ בְּתוֹכוֹ דִּינֵנוּ

14

הָאֵכֵל לָנוּ אֶת הַמֶּן

וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת הַשִּׁפְתָּה

6

וְנָתַתְּ לָנוּ אֶת הַשָּׂכֶת

וְלֹא קָרְבָּנוֹ לִפְנֵי ה' סִינִי

א

קָרְבָּנוֹ לִפְנֵי ה' סִינִי

וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹכָה

וְאֵלֶּיךָ נִתְּנָה לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה

וְלֹא הִכְנִיסְנוּ לָאָרֶץ יִשְׂרָאֵל

הכניסנו לארץ ישראל

ולא בנה לנו את בית המקדש דינו

אֶל־דֹּנָה לָנוּ אֶת בֵּית הַ

וְלֹא בָנָה לָנוּ אֶת בֵּית

הַבְּחִירָה הַיֵּצֵר

אחת בָּמָה וּבָמָה · טוֹבָה בְּפוּלָה וּמְכוּפָלָה · לַמָּקוֹם :

עלינו . הוציאנו ממצרים . עשה בהם שפטים :

עלינו. הוציאנו ממצרים. עשה לנו
עשה דין בלתיים. הרג את בכוריהם. נתן לנו

את ממונם · קרע לנו את היס · העבירנו בתוכו בתרבה · שקע

צָרִינוּ בְּתוֹכוֹ. סֶפֶק צָרִינוּ בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה:

הָאֵכִילָנוּ אֶת הַמֶּן . נָתַן לָנוּ אֶת הַשַּׁבָּת . קִרְבָּנוּ -

לפני ה' סיני . נתן לנו את התורה . הכנסנו

לִפְנֵי הָרָם סִינַי. טָמֵן לָם אֶת הַתּוֹרָה
לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. בָּנָה לָנוּ בֵּית הַבְּחִירָה לְכַפֵּרָה אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ:

רבן

גמליאל היה אומר כל מי שלא אמר שלשה
דברים אלו בפסח לא יצא ידי חובתו ואלו הן
פסח מצה ומרור

פסח

שהיו אבותינו אוכלין
בזמן שבית המקדש
קיים על שום מה על שום שפסח
המקום על בתי אבותינו במצרים
שנאמר ואמרתם זבח פסח והוא
ליל אשר פסח על בתי בני ישראל
במצרים בנפלו את מצרים וארץ
בתינו הציל ויקר העם וישתחוו

מצה

זו שאנו אוכלין על
שום מה על שום
שלא הספיק בצקם
של אבותינו להחמיץ עד שנגלה
עליהם מלך מלכי המלכים הקדוש
ברוך הוא ונאלם שנאמר ויאפו
את הבצק אשר הוציאו ממצרים
עגות מצות כי לא חמץ כי גרשו
ממצרים ולא יכלו להתחממה וגם צדה לא עשו להם

מרור זה שאנו אוכלין על
 שום מה על שום שמרורו
 המצריים את חיי אבותינו במצרים
 שנאמר וימררו את חיהם בעבודת
 קשה בחומר ובלבנים ובכל עבודת
 בשרה את כל עבדתם אשר עבדו
 בהם בפרך :

בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו : כאלו
 הוא יצא ממצרים שלא את אבותינו בלבד
 נאל הקדוש ברוך הוא אלא אף אותנו נאל
 שנאמר ונתנו הוציא משם למען הביא אותנו לתת לנו את
 הארץ זאת : נשבע לאבותינו :

לפיכך

אנחנו חייבין להודות להלל לשבח
 לפאר לרומם להדר ולקדש למי
 שעשה לאבותינו ולנו את כל הנסים
 האלו הוציאנו מעבודת לחרות ומשעבוד לגאולה ומצור
 לשמחה ומאכל ליום טוב ומאפלה לאור גדול ונאמר
 לפניו הללויה

הללויה

הללו עבדי יי הללו את שם יי יהי
 שם יי מבורך מעתה ועד עולם :
 משה שמש עד מבאו מהולל שם יי

9
הם על כל גוים יי על השמים כבודו . מי פני אלהינו המגביה
לשבת . המטפילי לראות בשמים ובארץ . מקימי מעפר
הל מאשפות ירים אביון . להושיבי עם נדיבים עם נדיבי עמו
מושיבי עקרת הבית אם הבנים שמחה הללויה :

בצאת

ישראל ממצרים . בית יעקב מעם לוועז :

היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו

הים ראה ויגוס הירדן יסוב לאחור :

ההרים דקדו כאילים . גבעות כבני צאן . מה לך הים כי

תגוס הירדן יסוב לאחור . ההרים תרקדו כאילים . גבעות

כבני צאן . מלפני ארון חולי ארץ . מלפני יעקב :

החופכי הצור אגם מים תלמיש למעינו מים :

ברוך

אתה יי אלהינו מלך העולם . אשר גאלנו

וגאל את אבותינו ממצרים . והגיענו סליחה

הזה לאכול בו מצה ומרור . כן יי אלהינו

יגיענו למועדים . לרגלים אחרים הבאים לקראתינו לשלום

שמחים . כגון עירך . וששים בעבודתך . ובחידוש ביר

מקדישך . ושם נאכל מן המסחה . ומן הזבחים אשר יגיע

למן על קיר היר . לרצון . ונודה לך שיר חדש על פינו

ועל פדות נפשונו :

ברוך אתה יי גאל ישראל

(משול ידיו וזכרו) ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם אקבנו על נטילת ידים

רחצה

(משול ידיו וזכרו) ברוך אתה יי אלהינו מלך

העולם אקבנו על נטילת ידים

מוציא

(משול ידיו וזכרו) ברוך אתה יי אלהינו מלך

העולם אקבנו על נטילת ידים

מצה

(משול ידיו וזכרו) ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם אקבנו על נטילת ידים

מרח

(משול ידיו וזכרו) ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם אקבנו על נטילת ידים

כ

שלחן ערוך

(משול ידיו וזכרו) ברוך אתה יי אלהינו מלך

הלל שפור

מזמור מס רביעי ונחמד ההלל

חמתך על הגוים אשר לא
תבמלכות אשה ב
עליהם ועמך וחרון אפך
תלקחת ומלאך חורפם
ולשונם למותם כי אכל ארצו ועקב

יהא להם כי לשמך תנפבוד על חסדך ועל
זה יאמרו הגוים איה נא להיחם וצונו בשמים פת
אשר תפץ עשר צביהם סוף וזהם מעשה ידי אדם פת
להם ולא יסד עינים להם ואלא אוננים להם
שמעו אף להם ולא יראו ימים ואלא ימ
ולא יהלכו בזהם כבודם ואלא יושבת
אשר בוטח באלהם ואלא יעזרם ואלא יס
וזהרן במה בזהם ואלא יראו ימים

זכרנו יברך ויברך את בית ישראל יברך את בית אהרן
 יברך יראי יי הקטנים עם הגדולים יוסף יי עליכם ועל
 בניכם ברוכים אתם ליי עושה שמים וארץ חשמים שמים
 ליי והארץ נתן לבני אדם לא המתים יתללו זה ולא כל
 יורדי דומה ואנחנו נברך זה מעתה ועד עולם הללויה

אהבה

כי ישמע יי את קולי תחנוני כי הטו
 אצוני לי ובימי אקרא אפפוני חבלי
 סות ומצרי שאול מצאוני צרה ויגון
 אכי כיום יי אקרא אנא יי מלטה נפשי תנון יי וצדיק
 ולחני מרחם שומר פתאים יי דלותי ולי זהושיע שובי
 נפשי למנוחייכי כי יי נמל עלייכי כי חלצת נפשי מכל
 את עיני מן דמעה את רגלי מדחי אתהלך לפני יי בארצות
 החיים האמנתי כי אדבר אני ענתי מיד אני אמרתי
 בחפזי כל האדם כוזב :

מה

אשיב ליי כל תגמולוהי עמי יי שועור
 אשא ובשם יי אקרא יי אשלם נגדה
 נא לכל עמי יי המותה לחסידי
 אנא יי כי אני עבדך אני עבדך בן אמתך פתחת למוסרי :

לך אֶזְבַּח זֶבַח תֹּדָה וּבִשְׁם יְיָ אֶקְרָא נְדָרֵי לִי אֲשַׁלֵּם
נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ בַּחֲצֹת בֵּית יְיָ בְּתוֹכְכִי יְרוּשָׁלַם
הַלְלוּיָהּ :

הַלְלוּ
אֶת יְיָ כָּל גּוֹיִם שִׁבְחוּהוּ כָּל חַאוּמִים כִּי גִבֹר
עָלֵינוּ חֲסִדוֹ וְאֱמֶת יְיָ לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ :

חֲסִדוֹ לִי כִי טוֹב כִּי לְעוֹלָם

חֲסִדוֹ

יֹאמְרוּ נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם

חֲסִדוֹ

יֹאמְרוּ נָא בֵּית אֶהֱרָן כִּי לְעוֹלָם

חֲסִדוֹ

יֹאמְרוּ נָא יִרְאִי יְיָ כִּי לְעוֹלָם

חֲסִדוֹ

מִן הַמִּצָּר קִרְאתִי יְהוָה עֲנֵנִי בְּמִרחֵב יְהוָה לִי וְלֹא אִירָא

מה יעשה לי אדם · יי לי בעוזרי ואני אראה בשנאי טוב
 לחסות ביי מבטח באדם · טוב לחסות ביי מבטח בנדיבים
 כל גוים סבבוני בשם יי כי אמילם · סבוני גם סבבוני בשם
 יי כי אמילם · סבוני כדבורים דועכו כאש קוצים בשם
 יי כי אמילם · רחה דחיתני לנפל ויי עזרני · עזי וזמרת
 יה ניהי לי לישועה · קול רנה וישועה באהלי צדיקים
 ימין יי עשה חיל · ימין יי רוממה ימין יי עשה חיל ·
 לא אמות כי אחיה ואספרי מעשה יה · יסור יסרני יה
 ולמות לא נתנני · פתחו לי ישערי צדק אבוא בם אדה
 יה · זה השער ליי צדיקים יבאו בו · אודך כי עזרתני
 ותהי לי לישועה · (אודך) · אכן מאסו הבונים היתור
 לראש פנה · (מכן) · מאת יי היתה זאת היא נפלאות בעינינו
 (מאת) · היום עשה יי נגילה ונשמחה בו · (זה)

אָנָּה יי הוֹשִׁיעָה נָא יי הַצְּלִיחָה
 אָנָּה יי הוֹשִׁיעָה נָא יי הַצְּלִיחָה

ברוך הבא בשם יי ברכנוכם מבית יי · (ברוך) אל
 יי ויאר לנו אסרו חג בעבותים עד קרנות
 המזבח · (אל) אלי אתה ואודך אלהי ארוממך · (חיל)
 הודו ליי כי טוב כי לעולם חסדו · הודו ליי כי טוב כי לֹחֵם

הודו

לַיהוָה כִּי טוֹב

הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים

הוֹדוּ לַאֲדֹנָי הָאֲדֹנָיִם

לַעֲשֹׂה נִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת לְבָרוּ

לַעֲשֹׂה הַשָּׁמַיִם בַּתְּבוּנָה

לְרוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם

לַעֲשֹׂה אוֹרִים גְּדוּלִים

אֶת הַשֶּׁמֶשׁ לְמִשְׁלַת בַּיּוֹם

אֶת הַיָּרֵחַ וּכּוֹכָבִים לְמִשְׁלַת בַּלַּיְלָה

לְמַכָּה מִצְרַיִם בַּבְּכוֹרִיהֶם

וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם

בְּיַד חֲזָקָה וּבִזְרוּעַ נְטוּיָה

לְגִזֹּר יָם סוּף לַגִּזְרִים

וּהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכָו

וַנַּעַר פִּרְעֹה וַחִילוּ בָּיָם סוּף

לְמוֹלִיךְ עָמּוֹ בַּמִּדְבָּר

לְמַכָּה מַלְכִים גְּדוּלִים

וַיַּהֲרֹג מַלְכִים אֲדִירִים

לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי

וּלְעֹוג מֶלֶךְ הַכַּנְעָנִי

וַנֶּתַן אֶרֶץ לְנַחֲלָה

נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עֲבָדוֹ

שֶׁבַשְׁפִּלְנוּ זָכַר לָנוּ

כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ :

כָּל־חַ

כָּל־חַ

כָּל־חַ

כָּל־חַ

כָּל־חַ

כָּל־חַ

כָּל־חַ

כָּל־חַ

כָּל־חַ

כָּל־חַ

כָּל־חַ

כָּל־חַ

כָּל־חַ

כָּל־חַ

כָּל־חַ

כָּל־חַ

כָּל־חַ

כָּל־חַ

כָּל־חַ

כָּל־חַ

כָּל־חַ

כָּל־חַ

כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ :

ויפרקנו מצרינו
נותן לחם לכל בשר
הודו לאל השמים

כל
כל
כי לעולם חסדו

נשמת

כל חי תברך את שמך יי אלהינו ורוח כל
בשר תפאר ותרום זכרך מלכנו תמיד
מן העולם ועד העולם אתה אל ומבלעדך אין לנו מלך
גואל ומושיע פודה ומציל מפרנס ומרחם בכל עת צרה
וציקה אין לנו מלך אלא אתה אלהי הראשונים
והאחרונים אלהי כל בריות אדון כל תולדות המהולל
בכל התושבחות המנהג עולמו בחסד ובירייתו
ברחמים ויי ער לא ינום ולא ישן המעורר ישנים
והמקיץ נרדמים מחיה מתים ורופא חולים פקח עורים
וזוקק כפופים ולך לבדך אנחנו מודים
ואלו פינו מלא שירה בים ולשוננו רנה כהמון גליו
ושפתותינו שבח כמרחבי רקיע ועינינו מאירות
כשמש וכירח וידינו פרושות כנשרי שמים ורגלינו
קלות כאילות אין אנו מספיקין להודות לך יי אלהינו
ולברך את שמך מלכנו על אחת מאלהי ארץ
ורוב רבי רבבות פעמים הטובות נסים ונפלאות שעשית
עם אבותינו ועמנו מלפנים ממצרים גאלתנו יי אלהינו
ומבית עבדים פדיתנו ברעב זנתנו ובשבע כלליתנו
מחרב הצלתנו ומדבר מלטתנו ומחלאים רעים

ורבים דליתנו . עד הנה עזרנו רחמיה יי אלהינו ולא
עזבונו חסדיה . אנא אל תטשנו יי אלהינו ואל תשכחנו
לנצח . על פן אברים שפלת בנו ורוח ונשמה שנפחת
באפינו ולשון אשר שמת בפינו . הן הם יודו ויברכו
וישבחו ויקדשו ויפארו וירוממו ויעריצו . וימליכו :
את שמך מלכנו כי כל פה לך יודה וכל לשון לך
תשבח . וכל עין לך תצפה . וכל ברך לך תכרע וכל קומה
לפניך לך לבד תשתחוה . וכל הלבבות יראוך וכל קרב
וכליות יזמרו לשמך יי אלהינו . כדבר שנאמר כל עצמותי
תאמרנה יי מי כמך . מציל עני מחזק ממנו . ואביון
מגזלו . מי ידמה לך ומי ישוה לך . ומי יעפוך לך . הלא
הגדול הגבור והנורא . עליון קנה ברחמיו שמים וארץ
נהלך ונשבחך ונברך את שם קדשך . כאמור לדוד
ברכי נפשי את יי . וכל קרבי את שם קדשו .
האל בתעצומת עוזך . הגדול בכבוד שמך . הגבור
עדי עד . והנורא בחילי נוראתך . המלך היושב על
כסא רם ונשא : שוכן עד מרום וקדוש שמו :

שועת עניים אתה תשמע וזעקת הדל תאזין . ותקשיב
ותושיע . וכתוב רננו צדיקים ביי לישרים נאווה תהלה
בפי שרים . תת
ובדברי צדיקים . תת
ובלשון חסידים . תת
ובקרב קדושים . תת

ומם רב קה
רב קה
רב קה

במקהלות

ורבבות עמך ביד
ישראל ברנה יתפאר שמך
מלכנו בכל דור ודור שכן

חובת כל היצורים לפנך יי אלהינו ואלהי אבותינו להודות
להלל לשבח לפאר לחוםם להדר ולבקר לעלה
ולקלס על כל דברי שירות ותושבחות דור בן ישי עבדך
משיחך :

ובכן

ישתבח שמך לעד מלכנו ה' המלך
הגדול והקדוש בשמים ובארץ כי לך
נאה יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד
שיר ושבחה הלל וזמרה עוז וממשלה נצח גבורה
גדולה תהלה ותפארת קדושה ומלכות ברכות
והודאות לשמך הגדול והקדוש כי מעולם ועד עולם
אתה אל :

יהללוך

יי כל מעשיך וחסידיך וברכוך וצדיקים
עשי רצונך ועמך בית ישראל כלם
ברנה יודו ויברכו וישבחו ויפארו את
שם כבודך הוד וקדר יתנו לזכר מלכותך כי לך טוב
להודות ולשמך נעים לזמר ומעולם ועד עולם אתה אל
ברוך אתה יי מלך מהולל בתשבחות :

אמן

ענתו

אתה יי' אלהינו מלך העולם על הגפן ועל פרי הגפן ועל
תנובת השדה ועל ארץ חמדה טובה ורחבה שרצית
והנחלת לאבותינו לאכל מפרה ולשבוע מטובה רחם על
ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל היכלך ועל הר ציון
בשכן כבודך ושמחנו יי' אלהינו (ביום השבת) ביום חג המצות
הזה כי אתה יי' טוב ומטיב לכל ונודה לך על הארץ ועל
פרי הגפן ברוך אתה יי' על הארץ ועל פרי הגפן :

פסח	מצרים אסירי יצאו חפשים דורות בעלוננו אדונים כפשים עורה לקראתי וראה	פסח
פסח	מצרים גאלת בזרוע עמך - דורות דוממתי מפני זעמך -	פסח

עורה לקראתי וראה

פסח

מצרים הפית בהם כל בכור
דורות ולדי נועצו לעבד
עורה לקראתי וראה -

פסח

מצרים זבחן שיה לבית אבות
דורות חטפיהו זאבי ערבות
עורה לקראתי וראה -

פסח

מצרים טעמוהו חגורי מתנים
דורות ישבתי כיושבת אבנים
עירי לקראתי וראה :

פסח

מצרים כתם דמו היתה לאות
דורות לבי סחרחר לתלאות
עורה לקראתי וראה :

פסח

מצרים מושיע בתינו הציל
דורות נערו אריות ואין מציל
עורה לקראתי וראה :

פסח

מצרים ספי לא בא המשחית
דורות עריץ גבה לבו ער
להשחית עורה לקראתי וראה

פסח

מצרים פדוני מהרו לשלחם
דורות צרי אך פי נלחם
עורה לקראתי וראה -

פסח

מצרים קדושים נתן לחן
דורות חודה פני עני טוחן
עורה לקראתי וראה -

פסח

פסח

פסח

פסח

פסח

פסח

פסח

פסח

פסח

שאלה אשה משכנתה -
דורות שפחה תירש גברתה
עורה לקראתי וראה -

פסח

פסח

מצרים תורתו מצה ומרור
דורות תקרא לשבנים דרור
עורה לקראתי וראה

פסח

ככתוב

רוח יי אלהים עלי יען משח יי אורתי -
לבשר עניים שלחני לחבוש לנשברי
לב לקרא לשבנים דרור ולאסירים פקח קוח

מבית

און שבת מדני
ארץ חפץ אמר יי

קומי לך רעיתי
יפתי ולכי לך

מבית

בוגר בית מנון
ארץ חכנעני והלבנון

קומי לך רעיתי
יפתי ולכי לך

מבית

גוי גויך קבש
ארץ זבת חלב ודבש

קומי לך רעיתי
יפתי ולכי לך

מבית

דולק חמתו בערה
ארץ חטה ושערה

קומי לך רעיתי
יפתי ולכי לך

מבית

הוברי שמים
ארץ נחלי מים

קומי לך רעיתי
יפתי ולכי לך

מבית

מבית

מבית

מבית

מבית

מבית

מבית

מבית

מבית

מבית

מבית

מבית

ונוכח הקשה אתי

ארץ הכנעני והחתי

זר לשחתך אכה

ארץ אשר לא יצעת בה

חונף דלים גוזל

ארץ אשר אבניה ברזל

טופל שקר ובזה

ארץ הגלעד לאחזה

יהיר און חורש

ארץ אשר יאהיך דורש

כלא מצוד חרמים

ארץ שדות ופרמים

לוחץ עלוב עלב

ארץ זבת חלב

מוף דנתי דיני

ארץ אחוזת יי

נוכל אוכל עד

ארץ יעזר וארץ גלעד

סורר מגוריו רעות

ארץ הרים ובקעות

עולל דמה לסחבה

ארץ טובה ורחבה

פצח צוארי חרוזי

ארץ הכנעני והפרזי

קומי לך רעיתי

יפתי ולכי לך

קומי לך רעיתי

יפתי ולכי לך

קומי לך רעיתי

יפתי ולכי לך

קומי לך רעיתי

יפתי ולכי לך

קומי לך רעיתי

יפתי ולכי לך

קומי לך רעיתי

יפתי ולכי לך

קומי לך רעיתי

יפתי ולכי לך

קומי לך רעיתי

יפתי ולכי לך

קומי לך רעיתי

יפתי ולכי לך

קומי לך רעיתי

יפתי ולכי לך

קומי לך רעיתי

יפתי ולכי לך

קומי לך רעיתי

יפתי ולכי לך

קומי לך רעיתי
 יפתי ולכי לך
 קומי לך רעיתי
 יפתי ולכי לך
 קומי לך רעיתי
 יפתי ולכי לך
 קומי לך רעיתי
 יפתי ולכי לך
 קומי לך רעיתי
 יפתי ולכי לך
 קומי לך רעיתי
 יפתי ולכי לך

צלמות משכנות
 ארץ אשר לא במסכנות
 קצתי חתן וחותן
 ארץ אשר יי' להיך נותן
 רבתה חבולותיה
 ארץ כנען לגבולתיה
 שלחיו ענבי רזש
 ארץ דגן ותידוש
 תעתוע אדונים קשה
 ארץ אפרים ומנשה
 חשך אפלים
 לשנה הבאה בירושלים

מבית

מבית

מבית

מבית

מבית

מבית

התאנה חנטה פניה והגפנים סמדר
 נתנו ריח קומי לך רעיתי יפתי
 ולכי לך:

ככתוב

קדוש לשבועות

אם חל בשבת יחמר יום הששי תחלל כדף ב' (ובחול יתחיל)

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הנפץ :
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו
מכל עם ורוממנו מכל לשון וקדשנו במצותיו ונתן לנו יי
אלהינו באהבה (שבתות למנוחה) ומועדים לשמחה חגים
וזמנים לששון (את יום השבת הזה) ואת יום חג השבועות הזה
את יום טוב מקרא קדש הזה זמן מתן תורתנו באהבה
מקרא קדש זכר ליציאת מצרים כי בנו בחרת ואורגנו
קדשת מכל העמים (שבת) ומועדי קדשך בשמחה
ובששון הנחלתנו ברוך אתה יי מקדש(השבת) וישראל
וזמנים :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקימנו
והגיענו לזמן הזה :
(במזל שבת קודם שהחיינו יאמר)

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מאורי האש :
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המבדיל בין קדוש
לחול ובין אור לחשך ובין ישראל לעמים ובין יום
השביעי לששת ימי המעשה בין קדושת שבת
לקדושת יום טוב הבדלת ואת יום השביעי מששת ימי המעשה

הקדשת והבדלת • והקדשת את עמך ישראל בקדושתך
ברוך אתה יי המבדיל בין קדש לקדש: (ויאמר שהמיינו)

קדוש לראש השנה

חס חל כשבת יאמר
יום הששי — —

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר פחר בנו
מכל עם ורוממנו מכל לשון וקדשנו במצותיו
ותתן לנו יי אלהינו באהבה (את יום השבת הזה) ו את יום הזכרון
הזה (זכרון) יום תרועה באהבה מקרא קדש זכר ליציאת
מצרים כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים • ודברך
מלכנו אמת וקיים לעד • ברוך אתה יי מלך על כל הארץ
מקדש (כשבת) ו ישראל ויום הזכרון:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקימנו והגיענו לזמן
הזה: (במוצאי שבת יאמר יקנהו)

קדוש לסכות

(בשבת יאמר יום השמיני)

ברוך

אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי
הגפן : ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
אשר בחר בנו מכל עם ורוממנו מכל לשון
וקדשנו במצותיו . ותתן לנו יי אלהינו באהבה (שבתות לחנומה)
מועדים לשמחה חגים וזמנים לששון (את יום השבת הזה)
ו את יום חג הסוכות הזה . את יום טוב מקרא קדש הזה :
זמן שמחתינו באהבה מקרא קדש זכר ליציאת מצרים . כי
בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים (שבת) ומועד
קדשך . בשמחה ובששון הנחלתנו . ברוך אתה יי מקדש
(השבת) ו ישראל והזמנים :
בא אלהינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה (במוצאי שבת
יאמר יקנה)

ליל שמחת תורה

וזאת

הברכה אשר ברכ משה איש האלהים את בני
ישראל לפני מותו : ורא ברכתא

די בריך משה נביאה דיי ית בני ישראל קדם מתיה

ויאמר

יי מסיני בא וזרח משעיר למו . הופיע מחר
פארן ואתה מרובות קדש מימינו אשדית

למו . ואמר יי מסיני אתגלי וניהור יקריה
משעיר אתחזי לנא אתגלי בגבורתיה על טורא דפארן
ועמיה רבבת קדישין פתב ימיניה מגו אשתא אורייתא
יחב לנא :

אף

חבב עמים פל קדושין בידך וחס תכו לרדגלך
ישא מדברתיך : אף חביבונון
לשבטנא פל קדישוהי בית ישראל אפיקונון
ממצרים ואינון דמדברין תחות עננך נטלין
על מימך

תורה

צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב : אוריית
יחב לנא משה מסרת ירותא לכנשת יעקב
בישרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי
ישראל : וחוה בישראל מלכא

ויהי

באתכנשות רישי עמא פחדא שבטנא דישראל

יחי

ראובן - - - ואר - - - ימות ויהי מרתיו
מספר : יחי ראובן בחיי עקלמא

וזאת

ומותא לא ימות ויקבלון בנהי אחסנתהון במנינהון
ליהודה ויאמר שמע יי קול יהודה ואל עמו
תביאנו ידיו רב לו ועזר מצריו תהיה : ודא
ליהודה ואמר קבל יי צלותיה די יהודה

במפקיה לאנחא קרבא ולעמיה תתבינה בשלם ירוחי
יעבדן ליה פרענותא בסנאוהי וסעיד מבער דבביה
הוי ליה :

וּלְלוּי

אָמַר תְּמִיד וְאוֹרִיךְ לְאִישׁ חֲסִידֶךָ :
אֲשֶׁר נָסִיתוֹ בְּמִסָּה תְּרִיבֵהוּ עַל מִי
מְרִיבָה . וּלְלוּי אָמַר תּוֹמֵא וְאוֹרֵיָא

אַלְבֶּשֶׁתָּא לְגַבְרָא דְאַשְׁתַּכַּח חֲסִיד מִן קְדָמְךָ דְנִסְתוּהִי בְנִסְתָּא
וְהוּא שְׁלִים בְּחִנְתוּהִי עַל מִי מְצוּתָא וְאַשְׁתַּכַּח מְהִימָן :

הָאָמַר

לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא רָאִיתִיו וְאֵת אָחִיו לֹא
הִכִּיר וְאֵת בְּנוֹ לֹא יָדַע כִּי שָׁמְרוּ אִמְרֶתְךָ
וּבְרִיתְךָ יִנְצֹרוּ דַּעַל אֲבוּהִי

וְעַל אִמִּיהָ לֹא רָחִים כִּד חֲבוּ מִן דִּינָא וְאַפִּי אֲחוּהִי וּבְנוּהִי לֹא
נָסִיב אֲרִי נָטְרוּ מִטְרַת מִימְרְךָ וְקִינְךָ לֹא אֲשַׁנְאוּ :

יֹורוּ

מִשְׁפָּטֶיךָ לִיעֲקֹב וְתוֹרֶתְךָ לְיִשְׂרָאֵל יְשִׁימוּ קְטוֹרֶה
בְּאַפֶּיךָ וּכְלִיל עַל מִזְבִּיחֶךָ : פֶּשֶׁרִין אֵילִין
דִּילְפִין דִּינֶךָ לִיעֲקֹב וְאוֹרֵייתְךָ לְיִשְׂרָאֵל יִשׁוּן

קְטוֹרֶת בּוֹסְמִין קְדָמְךָ וְנִמִּיר לְרַעְיוֹנָא עַל מִדְּבַחְךָ :

בֵּרַךְ

יְיָ חִילוּ וּפַעַל יְדֵיו תִּרְצֶה מִחֵץ מְתֵנִים קִמְיוּ וּמִשְׁנֹאוֹ
מִן יְקוּמוֹן : בְּרִיךְ יְיָ נִכְסוּהִי וְקִרְבִּין

יְרוּהִי תִקְבֵּל בְּרַעְיוֹנָא תִּבְרַח חֲרָצָא דְסִנְאוּרֵי :

וּדְבַעֲלִי דְלֹא יְקוּמוֹן :

לְבַנְיָמִן

אָמַר יְדִיד יְיָ יִשְׁכֵּן לְבֶטֶח עָלָיו חֶפֶף עָלָיו

כָּל הַיּוֹם וּבֵין כְּתָפָיו שָׁכֵן לְבַנְיָמִן

אָמַר רַחֲמָא דִּי יִשְׂרָאֵל לְרוּחָצֵן עֲלוּהִי

יְהִי מִנֵּן עֲלוּהִי כָּל יוֹמָא וּבְאַרְעֵיהָ תִּשְׁרִי שְׂכִינְתָּא :

וליוסף

אמר מבזכרת יי ארצו ממגד שמים מטל
ומתהום רבצת תחת : וליוסף אמר
מברכא מן קדם יי ארעיה עבדא מגדנן מטלא
די שמיא מלעילא וממבועי עיננן ויתחומין דנגדן ממעקי ארעא
מלרע ::

וממגד

תבואת שמש וממגד גרש ירחים : ועבדא
מגדנן ועללן מיבול שמשא עבדא מגדנן
מריש ירח בירח :

ומראש

תררי קדם וממגד גבעות עולם : ומריש
טורינא בכיריא ומטוב רמן דלא פסקן :
ארץ ומלאה ורצון שכני סנה תבואתה לראש
יוסף ולקדקד נזיר אחיו : ומטוב

וממגד

ארעא ומלאה ורעי ליה דשכינתיה בשמיא
ועל משה אמר אתגלי באסנא ייתון כל אילין לרישא דיוסף
גברא פרישא דאחוהי :

בכור

שורו הדר לו וקרני ראם קרניו בהם עמים ינגח
יחדו אפסי ארץ והם רבבות אפרים והם אלפי
מנשה : רבא דבנוהי זיוא ליה

וגבירן דאתעבידא ליה מן קדם תוקפא ורומא דיליה בגבורתיה
עממיא יקטל כחדא עד סיפי ארעא ואינון רבנותא דביר
אפרים ואינון אלפיא דבית מנשה :

ולזבולן

אמר שמח זבולן בצאתך ויששכר באחליך
ולזבולן אמר חדי זבולן במפקך לאגרוזא

קרבא על בעלי רבבך ויששכר במחכך למעבד זמני
מועדיא בירושלים :

עמים

הר יקראו שם יזבחו זבחי צדק כי שפע
מים ינקו ושפני טמוני חול : שבטיא

דישרא לטור בית מקדשא יתפנסון תמן

יכסון נכסת קודשין לרענוא ארי נכסת עממיא יכרון :

וסימן דמטמרא בחילא מתגלין לחון :

ולגד

אמר ברוך מרחיב גר בלביא שכן וטרף זרוע
אף קרקד : ולגד אמר בריך דאפתי

לגד כליתא שרי ויקטול שלטונן עם מלכין :

ראשית לו כי שם חלקת מחקק ספון וירא

ראשי עם צדקת יי עשה ומשפטיו עם

ישרא : ואתקבל בקדמיתא דייליה

ארי תמן באחסנתיה משה ספרא רבא דישרא קביר הוא

נפק ועאל בריש עמא זכוון קדם יי עבד ודינוהי עם ישרא

אמר דן גיר אריה יזנק מן הבשן ולדן

אמר דן תקיף כגור אריזון ארעיה שתא

מן נחליא דנגדין מן מתנן :

ולדן

אמר נפתלי שבע רצון ומלא ברכת

יי ים ודירום יירשה ולנפתלי

אמר נפתלי שבע רצון

ומלי ברכת מן קדם יי מערב ים גינוסר ודרומא

ולנפתלי

ירת

ולאשר

אמר ברוך מבנים אשר יהי רצוי
אחיו וטבל בשמן רגלו : ולאשר
אמר ברוך מברכת בעא אשר יהא
רעוא לאחיה ויתרבי בתפנוקי מלפין
ונחשת מנעלך וכימך דבאך : תקיף
כפרזלא ונחשא וכיומי עילימרך
תוקפך :

ברזל

אין

כל ישרון רכב שמים בעזרך ובגאותו שחקים
לית אהא כאהא דישראל דשכינתיה בשמיא
בסערך ותוקפא בשמיה שמיא :

מענה

להי קדם ומתחת זרעת עולם ויגרש
מפניך אויב ויאמר השמר : מדור

אלאהא דמלקדמין ובמימריה :

אתעבד עלמא ותריך מן קדמך סנאה ואמר שיצי :

וישכן

ישראל בטח בדד עין יעקב אל ארץ דגן

ותירוש אף שמיו יערפו טל : ושרא

ישראל לרוחצן בלחודיהן בעין ברכתא

דברכינן יעקב אבוהון לארעא עבדא עיבור וחמר אף

שמיא דעלו יהון ישמשון בטלא :

אשריך

ישראל מי כמור עם נושע ביי מגן

עזרך ואשר חרב גאותך ויכחשו

איביך לך ואתה עיל במורדימו -

תדרך : טובך ישראל לית דכוותך עמא דפורקניה מן

קדם יי תקיף בסעךך ומן קדמוהי נצחן גברותך ויתפרכן
סנאך לך ואת על פריקי צוואורי מלכהון תדרך

ויעל

משה מערבת מואב אל הר נבו ראש הפסגה
אשר על פני ירחו ויראהו יי את כל הארץ
את הגלעד עד דן :
ממשריא דמואב לטורא דנבו ריש רמתא דעל אפי ירחו
ואחזיה יי ית כל ארעא ית גלעד עד דן :

ואת

כל נפתלי ואת ארץ אפרים ומנשה ואת כל
ארץ יהודה עד הים האחרון : וית כל
נפתלי וית ארעא דאפרים ומנשה וית כל
ארעא דיהודה עד ימא בתראא :

ואת

הנגב ואת הכפר בקעת ירחו עיר התמרים עד
צער : וית דרומא וית מישר-יא

ויאמר

בקעתא דירחו קרתא דדקליא עד צער :
יי אליו זאת הארץ אשר נשבעתי לאברהם
ליצחק וליעקב לאמר לזרעך ארתננה
הראיתך בעיניך ושמה לא תעבר : ואמר

וימת

יי ליה דא ארעא דקיימית לאברהם ליצחק וליעקב למימר
לבנך אתננה אחזיתך בעינך ולתמן לא תעבר :
שם משה עבר יי בארץ מואב על פי יי : ומית
תמן משה עבדא דיי בארעא דמואב על
מימריה דיי

ויקבר

אתו בנא בארץ מואב מול בית פעור ולא

ידע איש את קברתו עד היום הזה : וקבר ירתיה
בחילתה בארעא דמואב לקביל בית פעור ולא ידע אינש
ית קבירתיה עד יומא הרין

ומשה
בן מאה ועשרים שנה במתו לא כתרנה
עינו ולא נס לחה : ומשה בר
מאה ועשרין שנין כד מית לא כהת עיניה
ולא שנא זיו יקרא דאפוהי :

ויבכו
בני ישראל את משה בערבית מואב שלשים יום
ויתמו ימי בכי אבל משה : ובכו בני
ישראל ית משה במשריא דמואב תלתין יומין
ושלימו יומא בכיתא דאבלא דמשה

ויהושע
בן נון מלא רוח חכמה כי סמך משה ארת
ידיו עליו וישמעו אליו בני ישראל ועשו
כאשר צוה יי את משה :

ויהושע
בר נון אתמלי רוח חוכמה ארי סמך משה ית ידוהי עלוהי
וקבילו מיניה בני ישראל ועבדו כמה דפקיד יי ית משה :

ולא
קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו יי פנים א
פנים : ולא קם נביא בישראל כמשה דאתגלי
ליה יי אפין באפין :

לכל
האמות והמופתים אשר שלחו יי לעשות בארץ
מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו : לכל
אתינא ומופתין די שלחיה יי למעבד בארעא
דמצרים לפרעה ולכל עבדוהי ולכל ארעיה :

ולכל

היך החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה
משה לעיני כל ישראל : ולכל ידא
תקיפתא ולכל חזונוא רבה דעבד משה לעיני
כל ישראל

מי

שזכינו להשלים הוא יזכנו להתחיל ולהשלים
בסיעתא דשמיא ובריאות גופא זרעא חייא וקיימא

עלינו

לשבח לאדון הכל לתת גדולה לאינואר
בראשית :

בראשית

ברא אלהים את השמים ואת הארץ
והארץ היתה תהו ובהו וחשך על
פני תהום ורוח אלהים מרחפת על

פני המים : ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור : ויקרא אלהים את
האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך : ויקרא
אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום
אחד :

ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים
ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע
ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן : ויקרא אלהים לרקיע
שמים : ויהי ערב ויהי בקר יום שני :

ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה
היבשה ויהי כן : ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים

קרא ימים וירא אלהים כי טוב . ויאמר אלהים רגורג
הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו
אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן . ותוצא הארץ דשא עשב
מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו
וירא אלהים כי טוב : ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי :

ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום
ובין הלילה : והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים : והיו
למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן . ויעש
אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל
למשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה
ואת הכוכבים : ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר
על הארץ : ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין
החשך : וירא אלהים כי טוב : ויהי ערב ויהי בקר יום
רביעי :

ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על
הארץ על פני רקיע השמים : ויברא אלהים את החרתנים
הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים
למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב : ויברך
אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים ויהי עוף
ירב בארץ : ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי :

ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש
וחיתו ארץ למינה ויהי כן : ויעש אלהים את חית הארץ
למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו :

וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי טוֹב . וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ
כְּדֹמוֹתֵנוּ וַיִּרְדּוּ בִדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל
הָאָרֶץ . וּבְכָל הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ : וַיֵּבְרָא אֱלֹהִים אֶת
הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם :
וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת הָאָרֶץ
וּכְבִּשְׁתֶּהּ וּרְדוּ בִדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל חַיַּה הָרֶמֶשׂת
עַל הָאָרֶץ : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת כָּל עֵשֶׂב זֶרַע
זֶרַע אֲשֶׁר עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ וְאֶת כָּל הָעֵץ אֲשֶׁר בּוֹ פְּרִי עֵץ
זֶרַע זֶרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאֹכְלָהּ : וְלֹכֵל חַיַּת הָאָרֶץ וְלֹכֵל עוֹף
הַשָּׁמַיִם וְלֹכֵל רֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת כָּל
יֶרֶק עֵשֶׂב לְאֹכְלָהּ וַיְהִי כֵן : וַיֵּבְרָא אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה
וַהֲנִה טוֹב מְאֹד : וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם הַשְּׁשִׁי :
וַיִּכְלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם : וַיִּכְלֵל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
מְלָאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלָאכְתּוֹ
אֲשֶׁר עָשָׂה : וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי
בּוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלָאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת :

וַאֲלֵה

שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרַיִם אֶת יַעֲקֹב
אִישׁ וּבֵיתוֹ בָּאוּ : רְאוּבֵן שִׁמְעוֹן לֵוִי וַיְהוּדָה :
יִשָּׁשְׁכָר זְבֻלֹן וּבִנְיָמִן : דָּן וְנַפְתָּלִי גָד וְאָשֶׁר : וַיְהִי כָל נֶפֶשׁ
יִצְחָק יֶרֶךְ יַעֲקֹב שִׁבְעִים נֶפֶשׁ וַיּוֹסֶף הָיָה בְּמִצְרַיִם : וַיָּמָת יוֹסֵף
וְכָל אָחָיו וְכָל הָדוֹר הַהוּא : וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׁרְצוּ וַיִּרְבּוּ
וַיַּעֲצֻמוּ בְּמֵאד מְאֹד וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ אֹתָם :

וַיִּקַּם מֶלֶךְ חָדָשׁ עַל מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא יָדָע אֶת יוֹסֵף : וַיֹּאמֶר
 אֶל עַמּוֹ הִנֵּה עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַב וְעַצִּימִם מִמֶּנּוּ : הִבֵּה נִתְחַכְמָה
 לִּי פֶן יִרְבֶּה וְהָיָה כִּי תִקְרָאנָה מִלְחָמָה וְנוֹסֵף גַּם הוּא עַל־
 שְׂנְאֵינוּ וְנִלְחַם בָּנוּ וְעָלָה מִן הָאָרֶץ : וַיִּשְׁמְעוּ עָלָיו שְׂרָיִ
 מִסִּים לַמֶּעַן עֲנֹתוֹ בְּסִבְלָתָם וַיִּבְּן עָרֵי מִסְכְּנוֹת לַפְּרָעָה אֶת
 פִּיתָם וְאֶת רַעַמְסֵס : וּפֶאֱשֶׁר יַעֲנוּ אֹתוֹ בֶּן יִרְבֶּה וּבֶן יִפְרָץ
 וַיִּקְצוּ מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל : וַיַּעֲבִירוּ מִצְרַיִם אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפָרֶךְ
 וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם בַּעֲבֹדָה קָשָׁה בַּחֲמֹר וּבִלְבָנִים וּבִבְקָר
 עֹבֵדָה בְּשָׂדֶה : אֶת כָּל עֲבֹדָתָם אֲשֶׁר עָבְדוּ בָּהֶם בְּפָרֶךְ :
 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְמִילֵּדֹת הָעִבְרִיּוֹת אֲשֶׁר שֵׁם הָאֶחָד
 שִׁפְרָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית פּוֹעָה : וַיֹּאמֶר בִּילְדֵן אֶת הָעִבְרִיּוֹת
 וּרְאִיתִן עַל הָאֲבָנִים אִם בֶּן הוּא וְהִמַּתֵּן אֹתוֹ וְאִם בַּת הוּא
 וְחִיָּה : וְתִירָאן הַמִּילֵּדֹת אֶת הָאֲלֹהִים וְלֹא עָשׂוּ כֹאֲשֶׁר—
 דָּבָר אֲלֵהֶן מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַתַּחֲיֶינָן אֶת הַיְלָדִים :

וַיִּקְרָא

אֶל מֹשֶׁה וְיִדְבָּר יְיָ אֵלָיו מֵאֵהֶל מוֹעֵד—
 לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
 אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם קֶרֶבֶן לַיְיָ מִן הַבְּהֵמָה

מִן הַבֶּקָר וּמִן הַצֹּאן תִּקְרִיבוּ אֶת קֶרְבָּנְכֶם : אִם עֹלָה קֶרְבָּנוֹ
 מִן הַבֶּקָר זָכָר תָּמִים יִקְרִיבֵנוּ אֶל פֶּתַח אֵהֶל מוֹעֵד יִקְרִיב אֹתוֹ
 לִרְצֹנוֹ לִפְנֵי יְיָ : וְסֹמֶךְ יָדוֹ עַל רֹאשׁ הָעֹלָה וְנִרְצָה לוֹ—
 לְכַפֵּר עָלָיו : וְשַׁחַט אֶת בֶּן הַבֶּקָר לִפְנֵי יְיָ : וְהִקְרִיבוּ בְנֵי
 אֲחֵרֵן הַכֹּהֲנִים אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב

אֲשֶׁר פָּתַח אֹהֶל מוֹעֵד : וְהַפְּשִׁיט אֶת הָעֹלָה וְנָתַח אֹתָהּ
לִנְתַחֲיָהּ : וְנָתַנוּ בְּנֵי אֹהֶל הַכֹּהֵן אֵשׁ עַל הַמִּזְבֵּחַ וְעָרְכוּ
עֲצִים עַל הָאֵשׁ : וְעָרְכוּ בְּנֵי אֹהֶל הַכֹּהֲנִים אֶת הַנִּתְּחִים
אֶת הָרֹאשׁ וְאֶת הַפֶּדֶר עַל הָעֲצִים אֲשֶׁר עַל הָאֵשׁ אֲשֶׁר
עַל הַמִּזְבֵּחַ : וְקָרְבוּ וּכְרָעוּ יָרַחַץ בְּמִים וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן
אֶת הַכֹּל הַמִּזְבֵּחַהּ עָלֶיהָ אִשָּׁה רִיחַ נִיחַח לַיהוָה :

וְאִם מִן הַצֹּאֵן קָרְבָנוֹ מִן הַפְּשָׁבִים אוֹ מִן הָעוֹיִם לַעֲלֹת
זִכָּר תָּמִים יִקְרִיבוּ : וְשָׂחַט אֹתוֹ עַל יָרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה
לִפְנֵי יְיָ : וְזָרְקוּ בְּנֵי אֹהֶל הַכֹּהֲנִים אֶת דָּמּוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ
סָבִיב : וְנָתַח אֹתוֹ לִנְתַחֲיוֹ וְאֶת רֹאשׁוֹ וְאֶת פִּדְרוֹ : וְעָרַךְ
הַכֹּהֵן אֹתָם עַל הָעֲצִים אֲשֶׁר עַל הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל הַמִּזְבֵּחַ :
וְהִקְרִיב וְהִכְרָעִים יָרַחַץ בְּמִים וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן אֶת הַכֹּל
וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַהּ עָלֶיהָ אִשָּׁה רִיחַ נִיחַח לַיהוָה :

וידבר

יְיָ מֹשֶׁה בַּמִּדְבָּר סִינִי בְּאֹהֶל מוֹעֵד
בְּאַחֲרֵי לַחֲדָשׁ הַשְּׁנִי בַשָּׁנָה הַשְּׁעִירָה
לְצִאתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר : שָׂאוּ אֶת
רֹאשׁ כָּל עֵדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר
שְׁמוֹת כָּל זָכָר לְגִלְגֻּלְתָּם : מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל
יֵצֵא צֶבֶא בְּיִשְׂרָאֵל תִּפְקְדוּ אֹתָם לְצִבְאָתָם אֹתָהּ וְאֹהֶלֶן :
וְאֹתְכֶם יִחִיו אִישׁ אִישׁ לְמִטָּה אִישׁ רֹאשׁ לְבֵית אֲבֹתָיו הוּא
וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יַעֲמְדוּ אֹתְכֶם לְרֹאשׁוֹן אֲלִיצוֹר
בֶּן שְׂרִיאוֹר : לְשֹׁמְעוֹן שְׁלֹמִי בֶן צוּרִישַׁדִּי : לִיהוֹדָה

נחשון בן עמינדב · ליששכר נתנאל בן צוער · לזבולן
 אליאב בן חלן · לבני יוסף לאפרים אלישמע בן עמיהוד
 למנשה גמליאל בן גדחצור · לבנימין אבירן בן גרעני · לדן
 אחיעזר בן עמישדי · לאשר פגעיאל בן עכרן · לגד אליסף
 בן דעוא · לנפתלי אחירע בן עינן · לאה קרואי העדרה
 נשיאי מטות אבותם ראשי לפי ישראל הם · ויקח משה
 ואהרן את האנשים האלה אשר נקבו בשמות · ואת כל העדה
 הקהילו באחד לחדש השני ויפלו על משפחתם לבית
 אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה לגלותם
 כאשר צוה יי את משה ויפקדם במדבר סיני :

לא
 הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל : בעבר
 הירדן במדבר בערבה מול סוף בין פארן ובין
 תפל ולבן וחצרת ודי זקב : אחד עשר יום
 מחרב דרך הר שעיר עד קדש בנע · ויהי בארבעים שנה
 בעשתי עשר חדש באחד לחדש דבר משה אל בני ישראל
 ככל אשר צוה יי אתו אלהם : אחרי הכתו את סיחון מלך
 האמרי אשר יושב בחשבון ואת עוג מלך חבשן אשר יושב
 בעשתרת באדרעי : בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה
 באר את התורה הזאת לאמרי · ויפלו עלינו בחרב
 לאמר רב לכם שבת בהר הזה : פנו וסעו לכם ובאו דור
 האמרי ואל כל שכניו בערבה בהר ובשפלה ובנגב ובקוץ
 הים ארץ הכנעני והלבני עד הנקרה הנדל נהר פרת : ראה

נתתי לפניכם את הארץ באו ורשו את הארץ אשר נשבע
 יי לאבותיכם לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם ולזרעם
 אחריהם : ואמר אלכם בעת ההוא לאמר לא אוכל לבדי
 שאת אתכם : יי להיכם הרבה אתכם והנכם היום כבוכבי
 השמים לרב : יי להי אבותכם יסף עליכם ככם אלה פעמים
 ויברך אתכם כאשר דבר לכם :

מפטיר

ביום השמיני עצרת תהיה לכם כל מלאכות
 עבודה לא תעשו : והקרבתם עליה אשד
 ריח ניחח ליי פר אחד איל אחד כבשים
 בני שנה שבעה תמימים : מנחתם ונסכיהם לפר לאיל
 ולכבשים במספרם כמשפט : ושעיר חטאת אחד מלבד
 עלת התמיד ומנחתה ונסכה : אלה תעשו ליי במועדיכם
 לבד מנדריכם ונדבתיכם לעלתיכם ולמנחתיכם ולנסכיהם
 ולשלמיכם : ויאמר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה
 יי את משה :

הפטרה

ויהי אחרי מות משה עבד יי ויאמר יי אל יהושע
 בן נון משרת משה לאמר : משה עבדי מרת

ועתה קים עבדך את הירדן הזה אלה וכל העם חזק
 הארץ אשר אנכי נתן להם לפני ישראל : כל מקום אשר
 תדרך כף רגליכם בו לכם נתתיו כאשר דברתי אל משה
 מהמדבר והלבנון הזה ועד הנגה הגדול גהר פרץ : כל
 ארץ החתים מבוא השמש יהיה גבולכם : לא יתיצב איש
 לפניך כל ימי חייו : כאשר הייתי עם משה אהיה עמך לא
 ארפק ולא אעזבך : חזק ואמץ כי אתה תנחיל את
 העם הזה אל הארץ אשר נשבעתי לאבותם לתת
 להם : רק חזק ואמץ לשמור לעשות בך
 התורה אשר צוה משה עבדך אל תסור
 ממנו ימין ושמאל : למען תשכיל בכל
 אשר תלך : לא ימוש ספר התורה
 הזה מפיק והגית בו יומם ולילה
 למען תשמור לעשות בך

חזק ואמץ כי אתה תנחיל את
 את דרכיך ואז תשכיל

חזק ואמץ כי אתה תנחיל את
 ואמץ אל תערך

חזק ואמץ כי אתה תנחיל את
 כי עמך

חזק ואמץ כי אתה תנחיל את
 בכל

חזק ואמץ כי אתה תנחיל את

קדוש לשמיני עצרת

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר
בנו מכל עם ורוממנו מכל לשון וקדשנו
במצותיו ותתן לנו יי אלהינו באהבה (שכנות למנוחה)
מועדים לשמחה חגים וזמנים לששון את יום (השבת הזה)
שמיני חג העצרת הזה את יום טוב מקרא קדש הזה ;
זמן שמחתנו באהבה מקרא קדש זכר ליציאת מצרים
כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים ומועד י
קדשך בשמחה ובששון הנחלתנו ברוך אתה יי מקדש
(השבת) ו ישראל והזמנים :

ברוך אתה יי אלהינו מלך

העולם שהחיינו

וקימנו והגיענו

לזמן

הזה

שיר למעלות אשכנז עמי א חתנים מאין יבא עזרי
 עזרי מעם יי עושה שמים וארץ אל יתן
 למוט רגלך אל ינום שמריך הנה לא ינום
 ולא יישן שומר ישראל כי תקדמנו ברכות טוב תשיר
 לראשו עטרת פז

(ויקדש המתן את הכלה ואחכ יאמר)

צאי נא לקראתי אחותי רעיתי ושמעי
 תזרתי ולקחי מוסרים חשקתיך
 ואזרח פדיתך מלהב כמו
 תזרי זהב צרופים וטהורים בצאתי
 נצבה באלף ורבבה וקול דודי זה בא
 מדלג על ההרים

קול דודי הנה זה בא מדלג על ההרים מקפץ ענף
 הגבעות כי שם צוה יי את הברכה חיים עי
 העולם :

ברכת ארוסין

ברוך

אתה יי' אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:
ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו על העריות ואסר לנו ארס
הארוסות והתיר לנו את הנשואות על ידי חופה וקדושין
ברוך אתה יי' מקדש ישראל על ידי חופה וקדושין:

עלי ברכת נשואין

אם

תלכי לך יפתי במצולות ים לא אירא אם אחרריך
אלך כי שם אתן דודי פאש בועקה אחריב
ים לבוא אל אחלך עד אחוז בך כמער איש
ולונה יום הבראך עינך בחר לו זה לאור עולם לא ימיש
יום וליל מיום בואך אין שמש עוד לאורה כי את עלית
מעל כל כוכבי אל הי לך הדום כלם יתן אלוה
לעבד לך לבי ונפשי אמה ועוד קראת אלוה לראש זאת
ברכתי אותך לעד אשמורה הדר ועוז אליך אדרוש
כי קורא לך כבוד ארץ ומלואה:

לוי

הארץ ומלואה תבל ויושבי בה בית והון נתלת
אבות ומי אשה משכלת מצא אשרו מצא
טוב ויפק רצון מי רגלי עמדה במישור במקהלים אברך
יי' :

ברוך
ברוך
ברוך
ברוך

אתה יי אלהינו מלך העולם בורא
פרי הגפן
אתה יי אלהינו מלך העולם שהפלא
ברא לכבודו
אתה יי אלהינו מלך העולם יוצר
האדם
אתה יי אלהינו מלך העולם אשר יצר
את האדם בצלמו בצלם דמו
תבניתו והתקין לו ממנו בנן ערי עיר
ברוך אתה יי יוצר האדם :

שוש

תשיש ותגל עקרה בקבוצ בניה בתוכה
בשמחה ברוך אתה יי משמח ציון
בבניה :

שמח

תשמח רעים אהובים כשמחך יצירך
בנן ערן מקדם ברוך אתה יי משמח
חתן ופלה :

ברוך

אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
ברא ששון ושמחה חתן ופלה :
גילה ריצה רנה אהבה ודוד ושלום
ורעות מהרה יי אלהינו ישמע בערי

יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון קול שמחה
 קול חתן וקול כלה קול מצהלות חופות חתנים
 ממשטה ונערים מנגינתם ברוך אתה יי משמחה
 חתן עם הכלה :

פסוקים

אהבתי מעון ביתך ומקום משכן כבודך תורת
 יי תמימה משיבת נפש עדות יי נאמנה מחכימת
 פתי פקודי יי ושרים משמחי לב : מצות יי ברה
 מאירת עינים : אשירה ליי בחיי אומרה לאלהי
 בעודי : אחת שאלתי מאת יי אותה אבקש שבת
 בבית יי כל ימי חיי לחזות בנועם יי ולבקר בהיכלו :
 והוא כחתן יוצא מחופתו ישיש כגבור לרוץ אורח
 אהללה שם אלהים בשיר ואגדלנו בתודה : מזמור
 שיר ליום השבת טוב להודות ליי ולומר לשמחה
 עליון : על כן ברך יי את יום השבת ויקדשהו :

ויחמר כלו שערינו ונרכו וערבית כנהוג וחלל ילכו לבתיהם לשלום

ולחמר כשעל בחצר כל יתחיל החזן

בית יי בתוככי ירושלים
 הללויה : שיר

בחצרות

שיר המעלות

לדוד שמחתי באומרים
לי בית יי נלך עומדות
היו רגלינו בשער ייך

ירושלים ירושלים הבנויה בעיר שחברה לה יחדו ששם
עלו שבטים שבטי יה עדות לישראל להודות לשם
ייך : כאן יאמר פסוק על שם המתן

ואני אשיר עיוך וארגן לבקר חסדך כי היית משגם לי ומנס
ביום צר לי אחת שאלתי מאת ייך אותה אבקש שברתי
בבית ייך כל ימי חיי לחזות בנועם ייך ולבקר בהיכלו : ואני
ברוב חסדך אבוא ביתך אשתחווה אל היכל קדשך ביראתך
שירו לייך כל הארץ בשרו מיום אל יום ישועתו :

ישועתו
לער אחילה תחיש בעתה וזאת
תפילתי מאל הרחמים :

ויאמר כי אשמרה שבת וביום שאמר עד ובתורתך ואחב יאמר

פיוט

י י י

שאל

יפפיה מה תשאלני מני כי כל תחינך נק
עלה במו אזני האל קרא אליו בקראך
אלי אמו קומי ושובי אל גברתך וחתעני
לאט הקהלה
היות לך סגולה

נהל

אל עליון
לגוה אפריון

וְיָמֵינוּ וְנִבְנֶתָה עַל תְּלִיָּה
יָדֵינוּ כְּבִתְחֻלָּה

וְקוֹמָם צִיּוֹן

וְחִזְק רַפְּיּוֹן

וְתִהְיֶה כְּכֹלָה תַּעֲרָה כְּלִיָּה

וְכָל גְּבוּלָיָה

לַעֲם עֲלִיָּה

מַצִּיב אֲדָמָה

נֹתֵן נֶשְׁמָה

וַיֹּאמֶר נִשְׁמַת כָּל מִי עַל אֲנַחְנוּ מוֹרִים

יִרְאִיךָ יוֹדְעִיךָ תָּמִים דַּעֲיִ תִּנְחַדְךָ יוֹם תַּחֲלֵת
מִרְגּוּעֵי וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי :

נִשְׁמַת

צְבָאוֹת נִוְחָלִי אֵשׁ לִבֵּת תַּצְדִּקְךָ יוֹם
מְנוּחָה מִכָּל מַלְאָכָה נִשְׁבֶּת עַל־כֵּן בִּרְךָ
יְיָ אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִת :

נִשְׁמַת

מִיַּחֲלֵת לִשְׁמֶךָ תִּכְוֹנֵן שְׁבִילִי מִחֲלָלָיָה
תִּמְלִיכְךָ אוֹלִי מַעֲטָה יֵשַׁע תִּשְׁוֶה עֲלִיָּה :
כַּחֲתָן יִכְהֵן פֶּאֶר וּכְכֹלָה תַּעֲרָה כְּלִיָּה :

נִשְׁמַת

הַחוּסָה בְּצִלְךָ מִפִּיל תַּחֲיֶנְתָּה לִפְנֵי תִמְלִיךָ
לְרַחֵם סְגוּלָתָהּ וּלְצַאֵת בְּקִדְמוּתָהּ חֲדָתָן
מִחֲדָרוֹ וּכְכֹלָה מִחֻפָּתָה :

נִשְׁמַת

וְיָמֵינוּ

כֹּחַן נִשְׁמָה עַל אֵם הַמֶּתֶן

כֹּלָה טְהוֹרָה הַעֲזוּמָדֵת בֵּין טוֹמָאָה וְקִדְשׁ
בְּכָל צַד וּפְנֵה הוֹשִׁיעָה נָא וְתִרְיַע מִלְּאֵהִים
וּבְקוֹל רֶם מַעֲוֶנָה וְאֵלּוּ פִּינוּ מִלֵּא שִׁירָה

נִשְׁמַת

פִּיָּם וּלְשׁוֹנֵינוּ רִנָּה וְיִסִּים הַתְּפִילָּה

פִּיוט לְהוֹצֵאת הַתּוֹרָה

הַיֵּית לִי סְנוּלָה כִּי חֵן לִוִּיתְךָ וּמֵה זֶה קוֹל הַמּוֹלָה
בְּאֶזְנֵי הַמִּנְתֶּךָ חֲכִי לַיּוֹם גְּאוּלָּה בְּשׁוּבִי
אֶת שְׁבוּתְךָ וּתְעַדֶּךָ כִּמְלָה נִזְמַךְ וַחֲלִיתְךָ :
תְּפִיחֵי זָהָב בַּמִּשְׁכָּנוֹת בְּסָף

פְּסוּקִים

תְּפִיחֵי זָהָב בַּמִּשְׁכָּנוֹת בְּסָף דָּבָר דְּבוֹרָה עֶלְ
אֶפְנֵינוּ אִמְרוֹת יְיָ אִמְרוֹת טְהוֹרוֹת בְּסָף
צְרוּף בְּעֵלִיל לָאָרֶץ מְזוֹקֵק שִׁבְעֵתִים :
תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ עֲדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה מַחֲפִימַת
פְּתֵי פְקוּדֵי יְיָ יִשְׂרָאֵל מְשִׁמְחֵי לֵב מִצּוֹת יְיָ בְּכָבֶד קִיְּמוּ
עֵינֵינוּ קִנְיָה חֲכָמָה קִנְיָה בִּינָה וּבְכָל קִנְיָנְךָ קִנְיָה בִּינָה כִּי
טוֹב סָחֲרָה מִסָּחֵר בְּסָף וּמִחֲרוֹץ תְּבוֹאָתָה יִקְרָה הֵיא מִפְּנֵינוּ
וְכָל חֲפָצֶיךָ לֹא יִשּׁוּ בָּהּ דְּרָכֶיהָ דְּרָכֵי נֹעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ
שָׁלוֹם מִצָּא אִשָּׁה מִצָּא טוֹב וְיִפְקֹד צִוֹן מִן בֵּית יְהוָה
נִחְלַת אֲבוֹת וּמִי אִשָּׁה מִשְׁכֶּלֶת :

ועתה

קומה יי אלהים למנוחתיה אהבה
וארון עיונה : כהנה יי אלהים ילפשו
תשעה תסידך ישמחו טוב : יי
אלהים אל תשב פני משיחך : זכרה לחסדי דוד עבדך
ואני ברוב חסדך אבוא ביתך אשתחווה אל הויכר
קדשך ביראתך

פיוט^{מחור}

ישקיה

שוכן מעוני : לשובב עם לגויהם :
ויהיה ארח מדינת יי נסע לפניהם :

ויהי

בנסוע הארון ויאמר משה קומה יי
ויפצו משנאיה מפניה : אשרי העם יצרכה
לו : אשרי העם שיי אלהיו

(ואם יש ספר שני יקרא התופס תורה ואחכ יאמר)

הורני

יי דרך חקיקה למדני ואצרה תורתך
קומה ואגדלה ואברכה שמך -
(ויקח ספר שני)

אברכה

את יי בכל עת תמיד תהללתו בפני ביי
תהלל נפשי ישמעו עגונים וישמחו :

גִּדְלוֹ

לֵי יְיָ אֱתִי וְנִרְמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו חֲמֻמוֹ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לַהֲדוּם רַגְלָיו קְדוֹשׁ
הוּא רִמְמוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לַהֲרִ
קְדָשׁוֹ כִּי קְדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵין קְדוֹשׁ כִּי אֵין בְּלִתִּי
וְאֵין צוּר כְּאֱלֹהֵינוּ :

עַל

הַכֹּל יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מְלָכֵי
הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא :
לְעוֹלָמוֹ
שֶׁבָרָא הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא בְּרִצּוֹנוֹ
וּבְרִצּוֹן כָּל יִרְאָיו וּבְרִצּוֹן כָּל עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל :

תְּגִלָּתוֹ

וְתִרְאָתוֹ לִינוֹר סִימָנָהּ הַזֶּה וְיִחַן
וְיִרְחַם עַל פְּלִיטָתֵנוּ וּפְלִיטָת כָּל עַמּוֹ
בֵּית יִשְׂרָאֵל לַחֵן לַחֲסֵד לַחַיִּים לְרַחֲמִים
וּלְרִצּוֹן וְאָמַר כָּל הָעָם אָמֵן הִרְחֵמֵן הוּא יָשׁוּב אֲרֻחָם
שְׁבוּתֵינוּ וְכָל שְׁבוּת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְיִצְיָאֵנוּ מִ
מִצְרוּתֵינוּ לְרִנָּה וּמִאֲפֵלֶה לְאוֹרָה בְּקִרְוֹב וְאָמַר
אָמֵן

הַכֹּל הָבּוֹ גִּדְלָם לְאֱלֹהֵינוּ
חֲזִתָנוּ בְּבוֹד לְתוֹרָה

כהן קרב יעמוד (לפני) הכהן (בר מלך) **הכהן**
ויקרא

ברוך שנתן תורה לעמו ישראל בקדושה :
תורת יי תמימה משיבת נפש ערות
יי נאמנה מחכימת פתי פקודי יי
ישרים משמחי לב מצות יי ברה מאירת עינים יי
עוז לעמו נתן יי וברך את עמו בשלום האל תמים דרכו
אמרת יי צרופה מן הוא לכל החוסים בו :

ואח"כ יקרא החתן

יעמוד החתן ר (לפני) **בר** (לפני)

קום ועלה אל היכל קדש הכון לקראת שופן שחק
לא ימיש ספרו מפיק תלמד משפט שם לו חק
שם לו חק :

ויעלה החתן להיכל

כחתן ימין פאה וסמל
תעדי כליה פחות חתן :

ברוך

הבא בשם יי ברכנוכם מבית יי : אל יי
ויאר לנו :

פיוט

יסוד

כל גבראים

ומוצא נמצאים

ואותו למצוא קן

בברך אב זקן

וסוד כל נפלאים

וחי העולמים

בברכתו יתקן

אשר בא בימים

ואברהם

זקן בא בימים ויי ברכ את אברהם
בכל :

ואברהם סיב עאל ביומין ויי בריך

ית אברהם בכולא

אברהם אל עברו זקן ביתו המשל בך
אשר לו שים נא ירך תחת ירכי :

ואמר אברהם לעבריה סבא דביתיה

דשליט בכל דיליה שוי כען ירך תחורת

ירכי :

ויאמר

ואשביעך

בני אלהי השמים ואלהי הארץ

אשר לא תקח אשה לבני מבנות

הכנעני אשר אנכי יושב בקרבן :

ואקיים עלך במימרא דיי אלהא דשמיא ואלהא דארעא

דלא תסב אתתא לברי מבנת כנענאי די אנא יתיב

בינהון

אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשור
לבני ליצחק :

כי

אלהין לארעי ולילדותי תיזיל ותסב אתתא
לברי ליצחק :

ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשור
לבני ליצחק :

כי

ומחתן יעשה תנחל ואחכ יאמר חזון

טוב צפון לגורלה . יחי שרי בשרה . אמן
ברוך צור . אמן בריך צור . מי שנמלך כל
טוב . רב טוב ישכון באהליך

רב

אל בית אלהיך . לעשות שם זכריך
מעטים יהיו דברייך . ושלם לעליך
נדריך :

בבואך

שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב ודויד
ושלמה ונביאי ישראל וכל חסידיו עולם . הוא
יברך החמוד החתן ר' (פלוני כי פלוני) הוא ואשתו

מי

וכל אשר לו . שנודב לצדקה (כו) . לכבוד המערה
ולכבוד בית אלהינו . המקום ברחמיו ישמרהו . ויחיהו
ויושיעו . ומכל צרה וצוקה יצילהו . ויפדהו . וישלח
ברכה רוחה . והצלחה . בכל מעשה ידיו . ויזכהו לבנים

זכרים שיעסקו בתורה ובמצות וימלא משאלות דלם
לטובה אמן ובן יהי רצון ונאמר אמן :

ויחזור ויאמר מי שברך שגורב למאור ולכל קופה

לה בשר שר צבאיה בריך אתה בבאך :
וברוך אתה בצאתך

המונים באו הלום ושבנו אל אביהם ושיירי
פז ויהלום נתנו קרבניהם ובשר
צור עילום כי נתן להם שובו
לשלום אל אהליכם :

ויקיים הפרשה

אמן

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב ודוד
ושלמה ונביאי ישראל וכל חסידיו
עולם הוא וברך את כל הקהל
חקרוש הזה עם כל קהלות הקדש המקום ברחמיו
ישמרם ויחיים ויושיעם ומכל צרה וצוקה יצילם
ויפרם וישלח ברכה רוחה והצלחה בכל מעשיו
יריהם ויגאלם בקרוב עם כל ישראל חברים אמן
ובן יהי רצון ונאמר אמן :

אשרי יושבי ביתך עוֹד יִהְיֶה לָלוֹךְ סֵלָה: וְכֵן

ואנחנו נִבְרַךְ יְהוָה מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

מזמור לְדָוִד הָבֹה לַיְיָ בְּנֵי אֱלֹהִים הָבֹה לַיְיָ
כְּבוֹד וְעֹז הָבֹה לַיְיָ כְּבוֹד שְׁמוֹ הַשְׁתַּחֲוֹ
לַיְיָ בַּהֲרֵת קוֹדֶשׁ קוֹל יְיָ עַל חֲמִישׁ
הַכְּבוֹד הַרְעִים יְיָ עַל מֵיִם רַבִּים קוֹל יְיָ בְּכַח קוֹל יְיָ בַּהֲדָר
קוֹל יְיָ שׁוֹבֵר אֲרָזִים וַיִּשְׁבֵּר יְיָ אֶת אֲרָזֵי הַלְּבָנוֹן וַיִּרְקִידֵם
כְּמוֹ עֵגֶל לְבָנוֹן וַיִּשְׁרִיזֵם כְּמוֹ בֵּן רֹאמִים קוֹל יְיָ חוֹצֵב לְהַבּוֹת
אֵשׁ קוֹל יְיָ יַחִיל מִדְּבַר יַחִיל יְיָ מִדְּבַר קֹדֶשׁ קוֹל יְיָ
יַחֲלֹל אֵילֹת וַיַּחֲשׁוּף יַעֲרֹת וַיַּהֲבִיחֵם כֻּלּוֹ אֹמֵר כְּבוֹד יְיָ
לְמַבּוֹל יֵשֶׁב וַיֵּשֶׁב יְיָ מֶלֶךְ לְעוֹלָם יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ
יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם

שאו שְׁעָרִים וְהַנִּשְׁאוּ פֶתַח עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְיָ עֹז וְגִבּוֹר
יְיָ גִבּוֹר מִלְחָמָה שְׁאוּ שְׁעָרִים רֹאשֵׁיכֶם
וַיִּשְׁאוּ פֶתַח עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד
יְיָ צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה:

יהללו אֶת שֵׁם יְיָ כִּי נִשְׁגָּב שְׁמוֹ לְבָדּוֹ הוֹדּוֹ עַל
אֶרֶץ וּשְׁמַיִם וַיִּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ תִּהְיֶה לְכָל

חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קִרְיָנוּ הַלְלוּהָ :

יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים

יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים

כַּכְתּוּב

בְּתוֹרַתְךָ וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהַשְּׁבוּתָ לְבַבְךָ

כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל

הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד

אֵין

כְּמוֹךְ בָּאֱלֹהִים יְיָ וְאֵין כַּמַּעֲשֶׂיךָ וּבִנְחָה יֹאמַר

שׁוֹבָה יְיָ רַבְבוֹת אֱלֹפֵי יִשְׂרָאֵל : הַשִּׁיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

וְנִשְׁוֹבָה חֲדָשׁ יְמֵינוּ בְּקֶדֶם :

וַיֹּאמֶר תְּכִילַת חוֹסֶף וְחֹמֶכַּיִחֹמֶר

פִּיוט

יְסוֹד

הַסּוֹדוֹת הָאֵל

אֵל אֶצְרוֹר יִשְׂרָאֵל

הַיּוֹת פּוֹדֶה וְנוֹאֵל

יִבְנֶה צִיּוֹן עַל תִּלְהָה

מִשְׁפַּט הַגְּאוּלָּה

וַיְנַוְסוּ כָּל אֲסוֹן

צֶאֱזָן צֶאֱזָן כָּל שִׁשּׁוֹן

עַתָּה תַּחֲיֶשֶׁה יוֹם רִצּוֹן

קוֹל מַצְחָלוֹת וְחוֹפּוֹת

תִּרְיִים אֲנִי מֵאֲשְׁפּוֹרֶת

פְּנֵה תִרְמִית לִבְכֶּם

תּוֹקֵד אֵשׁ כָּל סְבִיבֶם

בֶּם בֶּם בְּקֶרְבָּם וְעַמְּךָ קֶרֶב הָלוֹם לַתֵּת לוֹ חַיִּים בְּרַכָּה וְשָׁלוֹם

ויהי אחר המזון קריש שלם וכרכו ובגדו מכה יתחיל

יְיָ נַחֲנִי

בְּצַדִּיקְתְּךָ לַמַּעַן שׁוֹרְרֵי הַיֵּשֶׁר לִפְנֵי דְרָכֶךָ
כִּי בְשִׁמְחָתְךָ תִּצְאֻ וּבְשִׁלּוֹם תִּבְלֹזֶן הַהָרִים
וְהַגְּבָעוֹת יִפְצְחוּ לִפְנֵיכֶם רִנָּה וְכָל עֵצֵי הַשָּׂדֶה
יִמְחֲאוּ בָּהֶן וְהוּא כִּתְּתָן יוֹצֵא מִחוּפְתּוֹ יְשִׁישׁ כְּבוֹדֵהוָה
אֹרֶחַ יְיָ יִשְׁמֹר צֶאֱתְךָ וּבֹאֲךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם בְּחִצְרוֹת
בֵּית יְיָ בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלַיִם הִלְלוּהָ :

פְּיוּט

הַיּוֹשֶׁבֶת

בְּגָנִים

סוּגָה הִיא כְּשׁוֹשָׁנִים
וְזִיו הַזֹּר עַל פְּנֵיהָ
עַל מַהֲלָלָהּ
מֵהָ לָךְ כָּלָה מֵהוֹלָלָהּ

צוּפִיָּה הַזֹּמִיָּה
מִזֶּהָב נִקְיָה
וְצָבִי חֵן בְּעֵינֶיהָ
שְׂאֵלֹתֵי לֵהָ
אֶת צוּפִיָּה הַזֹּמִיָּה

שִׁירוֹ

לְאֵל שִׁיר חֲדָשׁ
מֶלֶךְ גָּדוֹל וּמְקוֹדֵשׁ
יָגֵן בְּעַדֵּינוּ
יַעֲלֵנוּ לְאֶרְצֵנוּ
בְּשִׁירִים וְזִמְרֹתֶיהָ

כְּרוֹךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ
מְאֹרֵנוּ וְהוֹדוֹ
וְחִסְדּוֹ צוֹר יִשְׁעֵנוּ
בְּעִמּוּד אֵשׁ לִפְנֵינוּ
בְּשִׁירִים וְזִמְרֹתֶיהָ

עזי וזמרת יה . ויהי לי לישועה . ברוכים אתם
 לַיְי עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ . קוֹל רָנָה וְיִשְׁוּעָה
 בְּאַחֲלֵי צְדִיקִים . זֶה חֲשַׁעַר לַיְי צְדִיקִים יִבְאוּ
 בוֹ . כִּי שֵׁם צוּחַ יְיָ אֶת הַבְּרָכָה חַיִּים עַד הָעוֹלָם :

ברוך אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא

ברוך אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שׁוֹמֵר
 בְּרָא לְכַבוֹדוֹ

ברוך אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יִצְרָאֵל
 הָאָדָם :

ברוך אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יִצְרָאֵל
 אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ . בְּצֶלֶם דְּמוּת תְּבַנִּיתוֹ
 וְהִתְקִין לוֹ מִמֶּנּוּ בִּנְיָן עַדִּי עַד . בָּרוּךְ אַתָּה
 יְיָ יוֹצֵר הָאָדָם :

שוש תְּשִׁישׁ וְתִגַּל עֶקְרָה בְּקִבוּץ בְּנֵיהַּ בְּתוּכָהּ -
 בְּשִׂמְחָה . בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׂמַּח צִיּוֹן . ב
 בְּבִנְיָה :

שמח תְּשַׂמַּח רַעִים אֲהוּבִים כְּשִׂמְחַת יִצְרָאֵל בְּבִנְיָה
 עֶרֶן מִקֶּדֶם . בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׂמַּח חֲרָתָן
 וּכְלָה

ברוך אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם . אֲשֶׁר בָּרָא
 שְׂשׁוֹן וְשִׂמְחָה . חֲתָן וּכְלָה . גִּילָה דִּי צִיּוֹן

רָגַח אֶהְבֶּה וְאַחֲנוּה וּשְׁלוֹם וְרַעוּת מִמֶּהְרָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 יִשְׁמַע בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחוּצוֹת יְרוּשָׁלַיִם קוֹל שִׁשּׁוֹן קוֹל
 שִׁמְחָה קוֹל חֲתָן וְקוֹל כַּלָּה קוֹל מִצְתָלוֹת חוּפּוֹת חֲתָנִים
 מִמִּשְׁתָּה וְנִעָרִים מִנְּגִינָתָם בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִשְׁמַח חֲתָנִין
 עִם הַכֻּלָּה :

פיוט לדרשה

וְהַכּוֹנֵן	וְהַתְּבוֹנֵן	בְּסוֹדֵי הַיָּם
וְהַבִּטָּת	מִה אַתָּה	וּמֵאַיִן יִסְדֶּרְךָ
וּמִי תִכְנֶנָּךְ	וּמִי יִבְיַנְךָ	וּכְפֹחַ מִיַּעֲדֶיךָ
וְתִבְטֵ אֵל	גְּבוּרוֹת אֵל	וְהֶאֱיִרְךָ כְּבוֹדֶךָ
תְּקוֹר פְּעֻלּוֹ	רַק אֱלֹהֵינוּ	אֵל תִּשְׁלַח יָדְךָ
כִּי תִדְרוֹשׁ	בְּסוֹף וּבְרֵאשׁ	בְּמוֹפְלָא וּבְמִכּוֹסָה
יִשְׁתַּבַּח	וְיִתְפָּאֵר	וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא

מי יעלה
 בָּחַר יְיָ וּמִי יָקוּם בַּמָּקוֹם קָדְשׁוֹ יִשְׁכֵּן
 פָּפִים וּבֶרֶךְ לִבָּב אֲשֶׁר לֹא נִשְׂא לִשְׂוֹתָ
 נַפְשׁוֹ וְלֹא נִשְׁפַּע לְמִרְמָה : יֵשׂא בְּרַכְּךָ
 מֵאֵת יְיָ וְיִצְדָּקָה מֵאֵהֵי יִשְׁעוֹ : זֶה דּוֹר דּוֹרְשֵׁינוּ מִבְּקִשְׁיֶיךָ
 יַעֲקֹב סֵלָה יִהְלִלוּ יְיָ דּוֹרְשֵׁינוּ : וְיִהִי לְבַבְכֶּם לַעֲדָה :

פיוט

אחר הדרשה

האל

צר על עם שפר

העירה וראה

פורץ גדר עדר

יגאה :

נע במדבר נשבר

תגלה :

ציון וכבוד

יבנה מלאכי מגדל

בר אין רואה :

אשר יושב

רוחי אשב

צר ידל :

יתגדל :

עמי ושמי תוך אולמי

שח נבדל

טז

חזק חזק

לחזק

נשמתים על שמורת בני ישראל

לכהן

נֶשׁ וְרוּחַ עִם מְפוֹזֵר וּמְפוֹזֵר בֵּין רִדְעָמִים
תְּנוּעָהּ וְעוֹל שְׁבִיז סוּבֵל לְעִמּוֹד תַּחֲרֵת
סְבִלַת קָמִים עַר עֲמֹד כֹּהֵן לְאוּרִים וְתוּמִים

ללוי

נֶשׁ חֲזָקִי יָדִים מְצַפִּים קֶץ תִּקְבֵּץ נִדְחִים לְעֵרִיךְ
תַּחֲסִנֶּךָ חֹזְכִים לְרֹאוֹת כֹּהֵן מִשְׁרַת תּוֹךְ דְּבִירֶךָ
וְהַלּוֹי אֲשֶׁר בִּשְׁעֶרֶיךָ :

לישרא

נֶשׁ יִשְׂרָאֵל עִם הַקֹּדֶשׁ זָרַע יִרְדֶּךָ - ת
תִּיחַדֶּךָ מִיחַל תִּשְׁוַעְתֶּךָ לְמִצָּא חֲסִדֶיךָ
לִיצְחָק וְלִישְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ :

לאברהם

נֶשׁ חֲתָנִי יִשְׁבַּע מְטוֹב חֲסִדִּיו וְאַל
יָצוּם תַּחֲנֵן תִּרְנֵן וְצוּרָיו יִמְעִיט
וּמַעֲלִיו יִפְיִצוּן וְאַבְרָהָם הָיוּ יִתְיָה
לְגוֹי גְּדוֹל וְעִצּוֹם :

ליצחק

נֶשׁ קוֹרָא בָּיּוֹם תְּתוּנָתוֹ מִמֶּטְאֵל תִּרְחֹק

תגיל בֵּינִי וּבְרִית חֲסִדִּיו יָקִים לְבַל יִמְחַק : אֲשֶׁר כָּרַת אֶרֶץ
אֲבֹרָהֶם וּשְׁבוּעָתוֹ לִיצְחָק :

ליעקב

נָשׁ יְדִידֵי אֲמוּנִי בְּפֶתַח מוֹנֵי תִצְדֵּקְךָ
קוֹרְאִים בְּאֲזֵנִי כְבוֹד מִחֶשֶׁךְ מְעוֹנִי בֵּית
יַעֲקֹב לָכוּ וְנִלְכָּה בְּאוֹר יְיָ :

ליהודה

נָשׁ אֲמוּנִים עֲמוּסִים מִנִּי בֶטֶן קָהֳלָה
חֲמוּדָה תִּהְדָּרְךָ תִּקְרַב רִנָּתָם לִפְנֶיךָ
כְּמִנְחַת תּוֹדָה וְעֶרְבָה לֵי יְיָ מִנְחַת יְהוּדָה :

ליוסף

נָשׁ שׁוֹפֵךְ תַּחֲנוּת בְּרִכּוֹת מֵאֲסָף תִּפְאָרְךָ
אוֹלֵי בְּבִרְכוּתֶיךָ לְבָרְכוּ תוֹסֵף רַחֲמֵי יְיָ
לְרֹאשׁ יוֹסֵף :

לראובן

נָשׁ חֲתַנִּי הַחֲשׂוֹק לִיּוֹצְרוֹ וּמִהַלֵּל בְּתוֹךְ
עֲלָמוֹת יִדְרוֹשׁ אֶל יָחִישׁ וּשְׁוֹעֲתוֹ
וּבִנְעָמֵי שְׁלוֹמוֹת יָחִי רְאוּבֵן וְאֵל יָמוֹת :
נָשׁ הַחֲמוּד הַחֲתָן לַעֲשׂוֹת רִצּוֹן אֵל יוֹאֵל
תִּהְדָּרְךָ תִּבְשְׂרָהוּ לְרֹאוֹת בִּיאַת הַגּוֹאֵל
לְשִׁמְעוֹן שְׁלוֹמִיאל :

לשמעון

נָשׁ בֶּנֶךְ בָּאִים עֲדִיךָ בְּשִׁמְחָה לַחֲלֹת פְּנֶיךָ
לִשְׁלַח בָּהֶם הַנֶּתֶן אֲמָרֵי שִׁפְרָה לְנִהְלָם אֶל
הַמְנוּחָה נִפְתָּלִי אֵילָה שְׁלָחָה :

לנפתלי

נָשׁ יְדִידִים נְאֻסִּים לְהוֹדוֹת לֵי יְיָ חֲסִדוֹ
תִּיחַדְךָ הַיּוֹם יִשְׁמַחוּ וַיַּעֲלִצוּ אִישׁ וְאִישׁ
בְּבֵית מִחְמָדוֹ בֵּינִי וּבְמִשְׁהָ עֲבָדוֹ :

למשה

לאהרן

נֶשׁ רְעוּצָה רְעוּצָה חֲבָצֶלֶת הַשָּׁרוֹן
תְּשׁוּרָרָךְ עֵת תִּשׁוּבָנָה לִבְצֻרוֹן
וּלְקַחַת אֶת מִנְחַת אֶהְרֹן:

לעזרא

נֶשׁ עוֹמֵד וְרוֹעֵד עַל מַעַל הַגּוֹלָה
עוֹלָה וְיוֹרֵד וְנוֹשֵׂא בְּעַר עֲדוּתוֹ
רָנָה וְתַפִּילָה הוּא עֲזָרָא בַּגּוֹלָה:

לדוד

נֶשׁ חֲתָנִי כַּמֶּלֶךְ בְּגִדּוֹר יוֹשֵׁב מְרוֹם כֶּסֶף
עֲנִי תַחֲסֹנֶךְ מִלֹּא מִשְׁאֲלוֹת יוֹם בַּקָּהֶל
אֲמוּנִי יִשְׁאַל דָּוִד לֵי:

לשלמה

נֶשׁ חֲתָן הַיּוֹצֵא מִבֵּית חֲתוּנָתוֹ לְבֵית אֵל
מִמְרוֹמוֹ תַחֲסֹנֶךְ חֲסִין יְהִי יִגְדֵּל כְּבוֹד
בֵּיתוֹ וּמִקֹּדֶשׁ הַדָּמוֹ הַבֵּית אֲשֶׁר בָּנָה שְׁלֹמֹה

לנתן

נֶשׁ רַפְּאִים אֲשֶׁר בְּעַפְרֵי יְסוּדִים תִּרְוּמֶךָ
רוּחַ דַּעַת לַחֲבִינִים וּלְלִמְדִים נָתַן אֱלֹהִים
לִבִּי הָאָדָם:

לישעיה

נֶשׁ אֲהוּב וְחָשׁוּק בָּא אֶל מִקְדָּשֶׁיךָ
בְּרִנָּה תִּאֲמָצֶךָ תִּקְדַּמְהוּ בְּרִכּוֹת
טוֹב לְכָרוֹת בְּרִית נְאֻמָּה וַיֹּאמֶר
יְיָ אֵל יִשְׁעֶיהוּ צֵא נָא:

לשאול

נֶשׁ חֲתָנִי יוֹצֵא מְחוּפָּתוֹ לְהוֹדוֹת לָךְ
בְּטַחוּנִי תַחֲסֹנֶךָ דָּבַר עַל לִבּוֹ עַל
קִהְלֵי אֲמוּנִי הוּא שְׁאוּל
בְּחִיר יֵי:

לחיים

נֶשׁ יַחֲדִים בְּזִוִּים זְרוּיִם בְּאֵיִם תִּיחַדֶךְ
לֵאמֹר לֹא־סִירִים צֹאן וְלִקְרוֹא דְּרֹזֹר
לְשִׁבּוּיִם לֵאמֹר בִּאֹר חַיִּים :

למרדכי

נֶשׁ יֶלֶד שְׁעָשׂוּעִים יִבְקֹר בְּבֵית לֹהִיוֹ
וּבְעֵינָיו נִבְזָה תִיחַדֶךְ וְנִכְבְּדִי עִם
יֹאסֶפּוֹ לַעֲשׂוֹת לְעַם חֹזֶה יִקְרֹ
וְגִדּוּלָה לְמַרְדֵּכִי עַל זֶה

למאיר

נֶשׁ קְרוֹאֵי כְבוֹד נְקוּבֵי רֵאשִׁית קִצְיֵי
תִקְדִּישֶׁךְ יִכְהֶה עֵין צְרִיָּהֶם עֲרִיָּה
מִשְׁמֵי מַעוֹנֵי מֵאִיר עֵינֵי שְׁנֵיהֶם יֵי :

ליהונתן

נֶשׁ חֲתַנֵּי הָעוֹמֵד בְּבֵית חֲתָנוּתוֹ נוֹרָה
אֵיתָן תִּשְׁנֹכֶךְ בְּכָל אֲשֶׁר יִפְנֶה יִהְיֶה
לְחֶמֶן נָתַן כֹּה יַעֲשֶׂה יֵי לִיהוֹנָתָן :

לשלום

נֶשׁ יֵרָא מִפְּשָׁעוֹ וּמִפְּנֵי חֲטָאתוֹ אֵין שְׁלוֹם
בְּעֶצְמוֹ תִיחַדֶךְ יִחַכֶּה וַיֹּאמֶר נִפְלָה נָא
בְּיַד יֵי כִי רַבִּים רַחֲמֵינוֹ הַמֶּשֶׁל וּפְחַד עַמּוֹ
עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו :

לאשר

נֶשׁ שְׁתִּיל חֲמוּדוֹת מִתְהַלֵּךְ בְּתוֹמוֹ תִשׁוֹרֶךְ
בְּפָרוֹחַ כְּמֵאֵז מִשְׁרָה עַל שִׁכְמוֹ מֵאֲשֶׁר
שִׁמְנָה לְחֶמֶן :

לשמואל

נֶשׁ עוֹפֵר חֲמוּדוֹת רִצּוֹנֶךְ הוֹאֵל תַּעֲרִיצֶךְ
אֲנָא מֵלֹא מִשְׁאַלּוֹתָיו וְהוֹאֵל לְשִׁמְעֶ
קוֹל שְׁמוּאֵל :

נֶשׁ יֶלֶד חַן בְּתוֹךְ זְקִינֵי הַמּוֹנֵי . תִּנְחַדְךָ
יוֹם חַתּוּנָה . שׁוֹפֵךְ תַּחְנָה . לִפְנֵי דָר מְעוֹנֵי
וַיַּעֲתֵר מִנוּחַ אֶל יְיָ

למנוח

נֶשׁ יֶלֶד יָקִיר יוֹצֵא בְּבֵית נְקִיָּה לְךָ מְרִים
רֵאשִׁי . תִּנְחַדְךָ . יַעֲתֵר לְהִיטִיב מִזֶּלְךָ
זֶה מִלְכִּי וְקִדּוּשִׁי . מִנְחָם מִשִּׁיב נִפְשִׁי .

למנחם

נֶשׁ עוֹרֵךְ בְּנֻעָמוֹ לְצוֹר בְּמִרוֹמוֹ . תַּחֲסִנְךָ
רָצָה נָא אֶל בְּרוּב חֲסִדֶיךָ לְרוֹמָמוֹ . אִישׁ
צֶמַח שָׁמוֹ :

לצמח

נֶשׁ יָדִיר יוֹצֵא לְחִלּוֹת בְּאֵין רַמְיָה . תִּנְחַדְךָ
זֶה הַנְּחִיל עַל יָדוֹ דָּת וְתוֹשָׁנָה : וַיִּקְרָא
אֶת שְׁמוֹ יִדִּידָה :

ליד ידיה

נֶשׁ אֲהוּב וְחֲשׂוֹק בְּמוֹשָׁב זְקֵנִים . תִּאֲמִירְךָ
בְּרַךְ יְיָ חִילוֹ . כְּפּוֹכְכִי בְּנִים . לְאֵלֵיעֶזֶר
בְּנִים :

לאליעזר

נֶשׁ זוֹכֵר חֲסִדֶיךָ שׁוֹאֵל . תִּזְמַרְךָ
תְּהִי יָדְךָ לְעֶזְרוֹ וּלְגִדְלָה . הַזֶּאֱל : אֶת
יְהוֹשֻׁעַ לְעֵינֵי כָל יִשְׂרָאֵל

ליהושוע

נֶשׁ הָעָם הַמִּיחָד בְּכָל יוֹם שֵׁם כְּבוֹד . אֶהְיָה
תִּתְדַרְךָ . הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה . אֲשֶׁר בָּצָלוֹ נַחֲיָה
גַּם בְּרוּךְ יִהְיָה :

לברוך

לגרשון

נֶשׁ עִם מוֹנֵיוֹ בְּגִלוֹתָיו לֹא הִנֵּחוּ לוֹ לִישׁוֹן :
תִּזְמַרְךָ . לֶךְ יִקְרָא אֵילוּתוֹ שְׁמֵרָהוּ כְּאִישׁוֹן
שִׁפְעַת בְּרִכּוֹתֶיךָ תִּהְיֶינָה לְגִרְשׁוֹן :

לשם טוב

נֶשׁ שְׂרוּיִם בְּבֵית גְּלוּתָם . וְנִפְשָׁם יִקְטְבוּ
קָטוֹב . תִּהְיוּךָ . עוֹד יֵצֵא שְׁמָם בְּגוֹיִם :

לעמנו

וַיְהִיו כֶּגֶן רָטוֹב . טוֹב שֵׁם מִשְׁמֵן טוֹב :
נֶשׁ מִיִּחְלִים כְּבוֹד אֵל : וְעַתָּה יַעֲמוֹד הַשֵּׁר מִיִּכָּל
תִּהְדָּרְךָ . אֲזִיבְנָה גּוֹלָל : מִקְדָּשׁ אֲרִיא . וְנִקְרָא
שְׁמוֹ שְׁלֵמָה עֲמֵנוֹל :

לגד

נֶשׁ חֲתָנִי עִם אִשְׁתִּי נְעוּרִים לְבָטָח יִשְׁכּוֹן . תִּהְדָּרְךָ
בְּהַתְּפִלָּלוֹ לִקְרֹאת אֱלֹהֵינוּ יָפוֹן . בְּרוּךְ מִרְחִיב גֶּדֶר
כְּלָבִיא יִשְׁכּוֹן :

לאִיהו

נֶשׁ חֲתָנִי קָל כְּנֶשֶׁר וְרֵץ כְּצִבִּי . תִּרְוֹמְךָ . בְּיָמָיו
תִּבְנֶה אֶפְרַיִם וְתִמְהַר לְהִבִּיא : אֶת אֱלֹהֵינוּ
הַנְּבִיא :

לדניאל

נֶשׁ עוֹפֵר חֲמוּדוֹת . רְצוֹנְךָ הוּא . תַּעֲרִיצֶךָ
אֲנִי מֵלֵא מִשְׁאֲלוֹתָיו וְהוּא : וַיִּתֵּן הָאֱלֹהִים
אֶת דָּנִיאֵל :

לחתן וברית

נֶשׁ צֶמֶד חֲרָטָן
דָּמִים וְחֲתָן תָּמִים
תַּחֲנֵן . תִּרְנֵן

בִּישָׁר שְׁנֵיהֶם צוּר עוֹלָמִים . יִבְלוּ יְמֵיהֶם בְּטוֹב וּשְׁנֵיהֶם בְּנֻעִימִים :

פיוטום ופזמונים לחתנים ולברית מילה

אתה	ה' עושה פלא	כבודך מלא עולם
	צוה ישועת עמך	מכל נמצא ונעלם
	הקם למען שמך	סכות מידור הנפלת
הקם למען שמך	ותמיד אברכה	נכספך
כלתה נפשי	בבנין בית לבנון	הטור
אלהי אונך	חיש ביאת שמו ינון	(הקם)

יורוך כל אפסי ארץ	ביום נועד ומזומן
וירגזון בשמעתך	בעגלא ובזמן
(הקם)	

גמול השב על קמיה	מחריבי היכליך
רחם על צאן מרעיתך	משתחווים למולך
(הקם)	

דרור קרא לנפוצים	בארבע הפאות
לך תלויות עינינו	והראנו פלאות
(הקם)	

חדש ימינו בקדם	זכור ברית המזנים
קרוב בגן דבירנו	כימי עולם וכשנים
(הקם)	

לְאַחֵר לְאַחֵר (נִלְכָּד) יִזְכָּר שִׁירָיִם

אלהים

אֲשַׁחֲדֶךָ עֲמָאָה לְךָ נִפְשִׁי נְסָה לְנֹרָא
אֹר פִּנְיֶךָ וְהָאִירָה אֶת שְׁמִשִּׁי שִׁירוֹ לֹאֵל

נְבוֹנִי שֶׁבֶת הַיּוֹם וְרֹאשׁ חֹדֶשׁ :

שִׁירוֹ לֹאֵל נְבוֹנִי שֶׁבֶת הַיּוֹם לֹאֵל :

וְנִגְדָּוֹל שֵׁם קֹדֶשְׁךָ

נְשִׁיר בְּבֵית מִקְדָּשְׁךָ

נִרְנֵן בִּישׁוּעָתְךָ

וְשִׁירֵי דִוֵּד עֲבָדְךָ

שִׁירוֹ

לְבָרוּךְ גְּדוֹל דַּעַרְךָ

בְּצִלְצִלִי תְרוּעָה

יִזְדַּק עַמִּים אֱלֹהִים

כְּהֵנֶךָ וְלִוְנֶךָ

שִׁירוֹ

עַל עֲמָךְ דָּל וְנִכְאָה

מִחֲרִישׁ וּמִשְׁתָּאָה

גְּמוּל חֶסֶד עֲבָדְךָ

דּוֹפֵק תְּמִיד דְּלִתֶּיךָ

שִׁירוֹ

כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים

בְּפִחוֹת וּסְגָנִים

דְּבִיר וְאוֹלָם תְּקוּמָם

הָשֵׁב עֲבִידָה לְמִקּוּמָה

שִׁירוֹ

פיוט

מִהוֹלָל בְּתִשְׁבָּחוֹת

וְלִשְׁוֹן אֵלִים תִּרְוִם

אֱלֹהֵי הַרוּחוֹת

וְשֶׁת חֲכָמָה בְּטוֹחוֹת

אל

נְשִׁיר כְּנָם וַיְהִי בְּנִסְעֵי הָאָרֶץ

נעלם על כל רמים
רחם עם עגומים

נשיר

מלכותך כל עולמים
אום עקיה וערום

יוצר וכל מעמדי
חזור קרבן תמיד

נשיר

נהלל שמו תמיד
בפפורת וארון

גדול רם ומתנשא
הבט עם לך חוסה

נשיר

מעוז ומחסד
בראשון ופאחרון

דרור קרא לעדה
וקרב לה מועדה

נשיר

איומה ונועדה
ורפא את שברון

חזק ארחי ורבעי
יערב לך שועי

נשיר

אתה ואלהי ישעני -
ואשירה שיר ורון

פיוט (קורס גדול)

אשירה ליי בחי
ואשפך לפניו שיחי
ובידו אפקיד רוחי
בין קדוש ואין צור ביי
גדלו אתי כל תמוני
ברוך אשר יבטח

גְּרוּמָמָה יַחֲדוּ שִׁמְךָ
נוֹתֵן כַּח לֹאִין אוֹנִים

אֵין

יִשְׁיִשׁוּ יִשְׁמַחוּ הַמוֹנִי
עֲזָרִי מֵעַם יֵי

אֵין

גָּאֵל עַמְּךָ מִיַּד שׁוֹסֵהוּ
וְנִהְלֵם לִנְוָה מִרְבֵּץ

אֵין

דְּבִירְךָ הִשָּׁב עַל תִּלְהָה
קִרְבָּה אֶת נַפְשִׁי גָאֵלָה

אֵין

חֲזֹק גָּא בְּרוֹב רַחֲמֶיךָ
וּבְרוּךְ יֵי יוֹם יוֹם

אֵין

אַתָּה אֵל שׁוֹכֵן מַעֲוִנִים
תִּנְהַר עֵזְךָ לְעַבְדְּךָ

בְּיוֹם תְּקוּמַת אֲרָמוֹנִי
עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

וְהַנְּפֻצִים תִּקְבֹּץ
אֵל תֵּשֵׁב פָּנַי מִשִּׁיחָךָ

חֲבוּשׁ וּרְפָא תַחֲוִלָּה
לְמַעַן אוֹיְבֵי פִרְעִי

עִם מְקוּיִם לְךָ פְּרִיּוֹם
הָאֵל יִשׁוּעַתֵּנוּ סִלָּה

פִּיּוּט לַמִּדְתֵּי אֱלֹהִים לְנֹא כִי־שִׁמְרוּ

אַתָּה

הָאֵל עוֹשֶׂה פֶּלֶא

רַגְזוֹ עַמִּים בְּשִׁמְעֶךָ

בְּרוּךְ אֱנָשִׁי נִחַלְתְּךָ

וּכְבוֹד חֲדַר מַלְכוּתְךָ

כִּי שִׁמְרוּ אִמְרֵתְךָ וּבְרִיתְךָ יִנְצֹרוּ :

עֵזְךָ לָנוּ הוֹדַעַתְ

שִׁתִּים שִׁדְּמִיתְ

מִשְׁבָּעִים שִׁבְחִיתְ

לְעַמְּךָ יִאֲוִרוּ

ביום נועד ומזומן
הצרים עם לא זמן
אשר לאות חלסימן
ועינינו יאורו

אלהי הצבאות
ועשה עמנו אות
והראנו פלאות
תורתך ינצורו

נמול לשמנה ימים
יהי גבור והתמים
ויאמרו כל העמים
זרע אמת יקצורו

נעונד בארץ לא לו
הקשב ושמע בקולו
יערב לה מהללו
בביתך יפצורו

נשמחה בישועתך
ויראו שונאי ויבושו
זכור ברית אבותינו
להיות נקראים על עמך

כי

ימי קדם וברית אב המונים
זכור נא ותפקוד על בנים
חדש כימי עולם וכשנים
כי לך תלויות עינינו

כי

נמול נא למען שמך
תפן עליו ממרומך
ישמח אביו ותגל יולדתו
אשרי עבדך אלה

כי

דרוש נא לבן אמתך
יום יום מקוה ישעך
תשיבם לארץ נבחרת
ובקול שירים ורננים

כי שמרו

פיוט

אגדלך

אֱלֹהֵי כָּל נִשְׁמָה וְאוֹדֶךָ בְּרֹב פִּחוֹ—
וְאִמָּה אֵין קְדוּשׁ כִּי אֵין בְּלִתְךָ עוֹשֶׂה
נִפְלְאוֹת אֶתְּהָ לְבָדֶךָ :

נִוָּה מִקְדָּשְׁךָ צְבִי כָּל הָעָרִים הָקֵם וְנִקְרִיב לִפְנֶיךָ פָּרִים
אֵין קְדוּשׁ

יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לִבֵּנוּ וְתִגַּל בִּישׁוּעָתְךָ נַפְשֵׁנוּ
אֵין קְדוּשׁ

גִּלָּה סִתּוּם לַעֲמֶיךָ אֶנְאֵמָן הַנְּפֹעִים בְּצַפּוֹן וְהַיָּמָן
אֵין קְדוּשׁ

חֲזֹק עֲמֶיךָ אֲדִין הָאֲדוֹנִים כִּימֵי עוֹלָם וּכְשֵׁנִים
קְדֻמוֹנִים (אֵין)

פיוט

לִמֵּן לֵב לֵב מִיִּנְחֵייהָ

אתה

הוּא אֱלֹהֵינוּ לְבָדֶךָ נוֹרָא אֶתְּהָ וְרָם
עַל כָּל רָמִים אֵין קְדוּשׁ כִּי

אֵין בְּלִתְךָ מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים

לֵב לֵב לֵב נִסָּה לָנוּ אוֹר פְּנֶיךָ לֵב לֵב אֶת שִׁמְךָ אֶבְרָכָה :

נִשְׁמַת כָּל חַי תִּבְרַךְ אֶת שִׁמְךָ הַשֵּׁב עֲבוּדֶיךָ לְמִקּוֹמָה

נִגִּילָה וְנִשְׂמַחָה בִּישׁוּעָתְךָ בְּבִנְיָן עִיר תִּפְאֶרֶת שְׁמִימָה

לֵב

יִרְאוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׂמַח לִבֵּנוּ
יְבוֹשׁוּ וַיִּכְלְמוּ שׁוֹנְאֵינוּ

לֵב

פָּדָה עֲדָתְךָ הַשְׁבוּיָה
מִחֵר תּוֹצִיאֵנוּ לְרוֹנָה

חֲזַקְנוּ וְהִשָּׁב שְׁבוּתֵינוּ

חֲדָשׁ בִּגְדֵי עֵיר צִיּוֹן תִּפְאֲרֵתֵנוּ

לֵב

כִּימֵי עוֹלָם וּכְשֵׁנִי קִדְמוֹנִי
נִהְלַלְךָ בְּעוֹגֵב וּבְמִינִים

לֵב

לֵב קֹאֵן צִיִּי שִׁירֵי חֵן גְּאֻלָּהּ

פִּיוט

אֲשִׁיר

שִׁירָה חֲדָשָׁה

וְאֶעֱרוֹךְ רִנָּי

לֵאֵל צוֹר מְרוֹמָם

לִילָה וַיּוֹמָם

אֶפְתַּח נָא שִׁפְתֵי וְאֶעֱנֶה בְרוֹן נָשִׁיר בְּנֶם

וַיְהִי בְנִסּוּעַ הָאָרוֹן -

נָא פָנֶה לְנוֹדֶדֶת

וַיִּגַּל בִּי יַעֲקֹב

גְּאֻלָּה וְהוֹאֵל

וַיִּשְׂמַח יִשְׂרָאֵל

אֶפְתַּח

יְהִי הַשָּׁב עִם יִשְׂרָאֵל

עַד מָתִי תַעֲזֹבֵנוּ

לְעֵיר הַבְּנוּיָה

בְּאֶרֶץ נִכְרִיָּה

אֶפְתַּח

גְּמוּל עַל עַם גְּרוּשִׁים

אֲתָה פּוֹדֶה וְגוֹאֵל

מִדִּירַת אֲדָמָתָם

צָר בְּכָל צָרָתָם

אֶפְתַּח

רוֹדִי לִי וְאֲנִי לוֹ

כָּאֵב אֶת בֶּן יִרְצָה

אשר בך חוסר

ראה עם אהבך

חפתח

ובעני לבנון -
בעגל ובזמן

חושא ביאת ינון
ופרה עם לא אלמן

חפתח

פיוט

לוי

אזמרה

שמך מעוזי אל עושה פלא ונסים
אתה יי מגן בערי מושיע משונב
לחוסים למען טובך הקם למען
שמך חיש ביאת משיחך נשמחה בישועתך ואת שמך
אברכך

נאזר אתה גדול שמך
נפוצים קבץ לעירך
הביטה חרפת המוני
ידעו כי אתה יי

למען

יי פקח נא עיניך
יראו שונאינו ויבושו
על עם יחידי סגולה
בחרת בם לנחלה

למען

גבור ונאזר בגבורה
גמול השב על צרים קמים
גדלה מאזר אנחתי
אומרים איזה תקורתי

למען

דרוש נא את בן אמתך
אתה אל שוכן מעונים

כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים

דְּבָרָךְ הַטּוֹב יֵאֱמָן

למַעַן

נָא חִיוֶסֶר עַל הַחֲזוּזִיקָא
חֲבֵרוֹ מַכֵּס הַסֵּלֶם לִיעֲקֹב דְּלוֹעַל יֵהוּ
פִּיוֹט

אל

מִסְתַּתֵּר עֵין לֹא תִשׁוּרָךְ צִפָּה וּמִבֵּית כָּל
וְכָל הוּא פִּעְלָךְ

שְׁנֵאנִים מְדַבֵּר — יִרְעִיוֹן מִפְּנֶיךָ — אֵיךְ יֵטֵב שִׁיר —
אֲנוֹשׁ גִּדְּלָךְ

יֵישׁר חֵילְךָ — עָמִי בְּשִׁירְתְּךָ — הַשְׁמִיעֵנִי קוֹלְךָ
עֲרֵבָה לִפְנֵי

עֲשֵׂה זֹאת יֵישׁר אֲזִרְחוֹתְךָ
וְתִשְׁמַח שִׁיר חֲדָשׁ
בְּבִנְיָן אֲרָמוֹנֵי

אֵב רַחֲמָן — כּוֹנֵן בֵּיתְךָ — בְּנֵי מְבוֹרָה
לוֹ יִהְיֶה כְּדַבְּרֶיךָ

אֲטוֹתֶיךָ הַכְּאִישׁוֹ רִיחָם
וְגִלּוֹךְ מַעַל שְׁלָחַן
בֶּן יִקְיָר לִי אֶפְרַיִם
אֲבִיךָ שְׁבַשְׁמִים

הָאֵל כְּמִדַּתְךָ רַחֵם וּכְבוֹשׁ עֵין וְחַפּוֹךְ כָּל לִבָּב לִדְעֵת
אֲזִי צִיוֹן תָּשׁוּב תִּרְחֵם וְתִכְלֹל גִּלּוֹת

חֲמַר־שַׁעֲרֹת

אֲתָה מָה תִּהְיֶה עִם אֲסִיר הַתְּקוּהָ
בְּאֵר עֲרֵתְךָ

עת חדרה חדרה

ארכו הימים אלהינו
עמך ישראל פזורים
ומתי את קרנינו תרים
את קרן בן יור

מלכנו

התמלא רחמים
עמי קץ הימים
כי יאחר קוה בעקבות
משיחך

ישרים דברי אל
צפה לישועתך
ישראל עשתישע
תשועת עולמים
ישראל עם נשע

תשועת עולמים

תכון מלכות עליון
תכון מלכות שמים
ואז שיר הגיון
בנבל ומצלתיים
נשיר את שיר ציון

פיוט
לנא קאנטימוס

אשיר
שירי לאל עליון
נורא עלילה ותהלה
אל נא הביטה משמך
הביטה הביטה
נחלתך
הביטה הביטה צאן

מרעיתך
צאן מרעיתך:

הקשיבה רנתי צור גואלי
אלי צורי
אלי צור
חזן לאומך
האירה האירה מאור פניך
האירה
האירה אור תורתך
אור תורתך

עשה לנו אות לטובה
יראו שנאינו ידמו
בשם יי
כי אמילם
נשירה נשירה בבית קדשנו
נגילה

נְגִילָה בִּישׁוּעָתֵינוּ בִּישׁוּעָתֵינוּ :
מִחֶרֶם מִלִּבְנוֹ חֵישׁ גּוֹאֲלִי אֲנֵה אֵלִי אֲנֵה אֵלִי
מִחֶר פִּדְנוֹ חֲנֻנוֹ חֲנֻנוֹ אֶתְהָ אֲבִינוֹ חֲנֻנוֹ חֲנֻנוֹ לֵךְ
קוֹיֵנוֹ חֲנֻנוֹ חֲנֻנוֹ וְשַׁלַּח אֶת מְשִׁיחֵנוֹ
אֶת
מְשִׁיחֵנוֹ :

הַלְלוּהָ הַלְלוּהָ הַלְלוּהָ הַלְלוּהָ הַלְלוּהָ
הַלְלוּהָ הַלְלוּהָ הַלְלוּהָ
הַלְלוּהָ הַלְלוּהָ
הַלְלוּהָ הַלְלוּהָ

פִּיוט חֲבֵרוֹ הַמִּכְסֵּה הַזֶּה

רִנְנוּ זָמְרוּ שִׁיר תוֹחַה לְאַהֲבָה
מוֹשִׁיעֵנו עֲלִיּוֹן נוֹרָא
יִקְבֹּץ פְּזוּרָה מֵאַרְצוֹת אוֹיְבֵנו
אָמַר אֵל בְּפִי נְבִיאָנוּ יֵשׁ יוֹם יוֹדֵעַ לֵינִי :
כִּי בּוֹ אֶקְבֹּץ אֶת בְּנֵי בְּבִנֵּן כְּבוֹד תִּפְאֶרֶתֵנוּ
כִּי יִשְׁמַח בְּנוֹ

פִּיוט

צוּר מִשְׁלוֹ אֶכְלֵנוּ בָּרְכוּ אֲמוּנֵי שְׁבַעֲנוּ וְהוֹתֵרֵנוּ
כְּדַבֵּר יְיָ :

הזן

את עולמו · רועינו אבינו · אכלנו את לחמו
ויינו שתינו · על כן נודה לשמו · נהללו
בפינו · אמרנו וענינו · אין קדוש כיו ·
צור

רחם

בחסדך · על עמך צורנו · ועל ציון משכן
כבודך · זבול בית תפארתנו · ובן דוד
עבדך · יבא ויגאלנו · רוח אפינו משיח יי ·
צור

בשיר

וקול תודה · נברך ללהינו · ועל ארץ
חמדה טובה · שהנחיל לאבותינו · ומזון
וצידה · השביע נפשנו · חסדו גבר עלינו
ואמת יי · צור

תבנה

המקדש · עיר ציון תמלא · ומלכות
תתחדש · ברננה שם נעלה · הרחמן
הנקדש · יתברך ויתעלה · על כוס יין
מלא בברכת יי · צור

פיוט לשבת

יום זה

מכובד מכל ימים · כי בו שברת
צור עולמים ·

ששת

ימים עשה מלאכתך · ויום השביעי —
שבת לאלהיך · שבת לא תעשה בו
מלאכה · כי כל עשה ששת ימים : יום

ששת

הוא למקראי קדש · יום שבתון שבת
קדש · על כן כל איש · על יינו יקדש
על שתי לחם יבצעו תמימים · יום

ראשון

משמנים ושתה ממתקים · כי אל יתן לכל
בו דבקים · בגד ללבוש ולחם חקים **לש**
ורגים · וכל מטעמים : יום

אכול

תחסר כל בו ואכלת · שתה ושבעת וברכת ·
את יי אלהיך אשר אהבת · כי ברכת **לחם**
העמים · יום

לא

מספרים כבודו · גם כל הארץ
מלאה חודו · ראו כי כל אלה
עשתה ירו · כי הוא חצור
פעלו תמים —

השמים

יום זה

פיוט

ער

עת

נצא

מה

שנפוח היום ונסו הצללים קול רודי צה
ואיום ונצוח במחלים קווצותיו תלתלים
להיות להיות להיות לי סגולה נשם נאום תהלה
הדרש לאישי הושע לו יר ימינו שמאלו
תחת ראשי פרשו עליו עננו שהשמחה
במעונו אברך אברך אברך במקהלות
(לחמן) בתופים ובמחולות (לניית) חתן דמיק למלות
השדה לרעות טנא מלא רתפודים
באהל היריעות במשכנות מבטחים
תחת אחד השיחים בין שרי בין שרי
בין שרי נרוה רודים והיינו לאתקל
יפית ומה נעמת אחות חולת אהבה
ורחצת וסכת ושמת בגדי קדש חשובה
ותחת המרכבה בהורי בהורי
ותחת המרכבה במראה ולא בחינה

פיוט

ל' חנוכה

ארזי

לבנון יפרחו אל חי ועוד יעצורו
שמרו אמרתך ובריתך ינצורו

אות

הוא לעם זו קנית חתם ברית קדשך
על ידיך בנית היכל מחודשיך כל פה
מהרה ענית רצוי בכל אשיך אשרי בני
נגשיך ענבי ברית ינצורו

עלץ

בסוד יחודך אהוב אשר כוננת
במדת חסדך תמים ושם קננת
ויום יום יודך זרעו בעת שננת
ועוד חננת נלויס אשר ינצורו

רם

זה בכל חוצותינו מציל שאר משחת
עדי בשר ערלתינו טמון בעמקי פחת
ענן חטאתינו מזרה וגם הרחצת
ואש מתלקחת אחור הכי ינצורו

נשמת

מקור בינתך תרין ותעלה אבר
יקר תפארתך יגיל כמשביר שבר
הדר מלכותך תשמור אנוש בקרב
בחירי בן עבר אנריתך ינצורו

תשבי

מבשר ישענו תחיש ואז נרגיע
משיחך ירענו לפושעים יפגיע
ירום

וְנִשָּׂא זֶרְעֵנוּ לְמָרוֹם זָכוֹל תֵּעָזְרֵנוּ אֲנָשִׁי בְרִיתְךָ תוֹשִׁיעַ
זֶרַע אֱמֶת יִקְצֹרוּ כִּי
אֶרְזִי לְבָנָן יִפְרְחוּ אֱלֹהֵי וְעִיר יַעֲצֹרוּ בִּישְׁמִעוּ
אִמְרֶתְךָ וּבְרִיתְךָ יִנְצֹרוּ :

פיוט

יִפְּרוּ וְיִלְבּוּ פְּרַעֲנִים יִחְזוּ וְיִרְאוּ בְּפָנֵי בָּנִים :

את
לאֶזֶר

חֶתֶן לַיּוֹם חֲתוּנָה
אֶפֶּסֶד חֲכָמָה וְרֹב בֵּינָה

אֶת חֶתֶן לַיּוֹם חֲתוּנָה
יָפְרוּ

לֹא כָלָה מְכֻלָּלֶת
לֹא כָלָה מְכֻלָּלֶת

לִזְנוּג לֹא אִשָּׁה מְשֻׁבֶּלֶת :
יָפְרוּ

עֵבֶר חֵתֶן בְּמַעֲבָרוֹ
עֵבֶר חֵתֶן בְּמַעֲבָרוֹ
בְּמָה נָאָה זֵיו תּוֹאֲרוֹ - - - יִפְרוּ

זבֿדָּה פֿלָה פֿוּיִדִּיהּ •
זבֿדָּה פֿלָה פֿוּיִדִּיהּ
כִּמָּה נָאָה זִיו יִפְיָהּ - - - - יִפְרוּ

רַבִּים רַבִּים מְעַרְבֵיבֵי
לְאֵלִפִּים וּלְרַבָּבוֹת יִפְרוּ

יְבוֹרְכוּ חֶתֶן וּפְלֵה כִּפְרֵךְ יְיָ אָדָם וְחִנּוּהָ

יְבוֹרְכוּ חֵתָן וּפְלֵה פֶּבֶר יִי אֱבָרֵהֶם וּמִצְרֵי:

יְבוֹרְכוּ חֶתֶן וּפְלָה כְּבֶרֶךְ יִי יִצְחָק וְרִבְקָה

יְבוֹרְכוּ חֶתֶן וּפְלָה כְּבֶרֶךְ יִי יַעֲקֹב רַחֵל וְלֵאָה

יְבוֹרְכוּ חֶתֶן וּפְלָה כְּבֶרֶךְ יִי מִרְיָם הַצַּדִּיקָה
וְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה : יִפְרוּ

פְּיוּט

כִּי לֹא נָאָה כִּי לֹא נָאָה אֲדִיר בְּמִלּוּכָה בַּחֹר כְּחִלְכָה

גִּדְיָדִיו יֹאמְרוּ לוֹ : לֵךְ וּלֵךְ לֵךְ וּלֵךְ לֵךְ יִי הַמַּמְלָכָה

כִּי לֹא נָאָה כִּי לֹא נָאָה דָּגוּל בְּמִלּוּכָה הַדְּרוֹר כְּחִלְכָה
וְתִיקִיו יֹאמְרוּ לוֹ - לֵךְ

כִּי לֹא נָאָה כִּי לֹא נָאָה זָךְ בְּמִלּוּכָה חֲסִיד כְּחִלְכָה
טַפְסָרִיו יֹאמְרוּ לוֹ - לֵךְ

כִּי לֹא נָאָה כִּי לֹא נָאָה יַחִיר בְּמִלּוּכָה כְּפִיר כְּחִלְכָה
לֹוֹה טִיו יֹאמְרוּ לוֹ - לֵךְ

כִּי לֹא נָאָה כִּי לֹא נָאָה מָרוֹם בְּמִלּוּכָה נוֹרָא כְּחִלְכָה
סְבִיבִין יֹאמְרוּ לוֹ - לֵךְ

כִּי לֹא נָאָה כִּי לֹא נָאָה עֲזוֹן בְּמִלּוּכָה פֹּדֶדָה כְּחִלְכָה
צְבָאִין יֹאמְרוּ לוֹ - לֵךְ

כִּי לֹא נָאָה כִּי לֹא נָאָה קָדוֹשׁ בְּמִלּוּכָה רַחוּם כְּחִלְכָה
שְׂרָפִין יֹאמְרוּ לוֹ - לֵךְ

כי לו נאה כי לו נאה תקיף במלכות עמים
בהלכה תמימי יאמרו לו לך ולך לך ולך
לך יי הממלכה: **חזאי**

פיוט נאה **חזאי**

ענויים ומרורים שירו זמרו התעוררו -
אנשים חלשום דת התאזרו התגברו
בשירה וקול זמרה זמרו לאלהינו -
הזרו ליי עם המוני וכל בני וזקני ובהם
ישלח את משיחנו:

ישראל ויהודה היו גוי אחד ומיוחד שובו שובו
לאל בכל לבבכם ונפשכם הנה קר -
ובמהרה ישבור עול צוארינו **הורו**
ובנה לבנון שלח ינון אבינו מלכנו -
זכור עיר ציון ואפריון ועשה למעמך
אם לא למעננו: **הורו**

זכור נא אבינו ברית ראשונים ואיתנים קב -
תפילת עם אליך פונים מתחננים והאיכה
עינינו והרם את קרנינו: **הורו**
אך אפים כלה ועמך מעמך ובירושלים
נחה ערדתך נחלתך לעיני כל העמים קב -
נפוצותינו: **(הורו ליי)**

בקשה לשבת וראש חדרש

שִׁירָו לֵאל גְּבוּנִי שִׁירֵי רִנְנִי שַׁבַּת וְרֵאשִׁי
חֲדָשׁ יוֹם זֶה לִּי שַׁבַּת וְרֵאשִׁי חֲדָשׁ :
(יוס זה)

יִקְר שְׁמוֹ הוֹדִיעוּ לְכָל וְהַשְׁמִיעוּ חֲמִחוּ
הֲרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְיָ :
(שבת וראש)

עוֹזֵר לוֹ בְּמִקְדָּשׁוֹ תִּנּוּ חוֹשֵׁק לְדַחֲשֵׁק הַתְּחַלְלוּ
בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ יִשְׁמַח לֵב מִבְּקִשֵּׁי יְיָ :
(שבת וראש)

קְדוּשִׁים שִׁמְךָ יְהוָה וְחֲסִדְךָ יִגְדֹּל
יִחַלְלוּ וְיִזְכְּרוּ שָׁמַיִם פְּלֹאק יְיָ :
(שבת וראש)

בְּאֵתִי וְקִדְשֵׁתִי שִׁמְךָ וְשִׁירִים שְׂרִתְךָ יִתְחַלְלוּ
הַגִּשְׁתִּי בְּכוֹרִים לִי :

שַׁבַּת וְרֵאשִׁי חֲדָשׁ יוֹם זֶה
לִי שַׁבַּת וְרֵאשִׁי חֲדָשׁ

ה. ה. ה.

פיוט

אודה לאל פודה גואל שירו לו גוי כלו -
 חמוני אין עוד מלבדו עד שמים
 חסדו ימלא תבל חודו אין עוד
 מלבדו עד שמים חסדו יי ימלא
 תבל חודו

לקור אזמר שם כבוד מלכותך מלך מלא
 רחמים

שלח גואל תורתך מלכנו
 ובמהרה ינצל הגלות ויבא משיח צדקנו
 ואז ישיר ורון
 למען לה יי
 בגסוע הארון -

אזמר שם כבוד מלכותך
 מלך מלא רחמים שלח גואל

שנים
השנים

החזק

על

ה

החזק

החזק חזק חזק חזק
החזק חזק חזק חזק

גברך שאכלנו משלו שמים
ברוך שאכלנו משלו ובטובו
חיינו

(אס הם עשרה יאמר אלהינו)

ברוך

אתה יי אלהינו מלך העולם הן את העולם
כלו בעבור שמו הגדול בטובו בחן ובחסד
וברחמים. כאמור נותן לחם לכל בשר כי
לעולם חסדו. ובחסדו הגדול יהיה עמנו. כי הוא אל זן
ומפרנס ומכלכל את הכל ומכין מזון לכל בריותיו ולכל
מעשה ידיו אשר ברא כאמור פותח את ידך ומשביע לכל חי

רצון . בריך אתה יי חזן ברחמי את הכל :

נודה

לך יי אלהינו . ונפאך מלכנו . ונשבחך
יוצרינו . ונקהך משיענו . ונמליך
מלכנו . מלך יחיד חי העולמים . ע

שהנחלת לאבותינו . ארץ חמדה טובה ורחבה . ברית
ותורה . חיים ומזון . ועל שהוצאתנו יי אלהינו מארץ מצרים
ופדיתנו מלכנו מבית עבדים . ועל בריתך שחתמנו
בבשרינו . ועל תורתך שלמדנו . ועל חקי רצונך .
שחתעתנו . ועל חיים ומזון שחתתנו . ומפרנס אותנו
תמיה בכל יום ובכל עת ובכל שעה ובכל רגע :

על

הכל יי אלהינו אנו מודים לך ומברכים אות
שמך תמיד אלהי ישיענו . והנקם לנו מצרינו
ונודה לך על נחלת אבותינו . ועל מזוננו
שחננת . פכתוב ואכלת ושבעת וברכת את יי אלהיך
על הארץ הטובה אשר נתן לך בריך אתה יי על הארץ
ועל המזון -

רחם

יי אלהינו . עלינו ועל ישראל עמך ועל
ירושלים עירך . ועל ציון משכן כבודך :
ועל מלכות בית דוד משיחך . ועל הבית
הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו ועלינו . אבינו רענו

זוננו פרנסנו כלכלנו · הרוחנו הרוח לנו יי אלהינו
 ונא אל תצריכנו יי אלהינו · ואל תביאנו לידי מתנת
 בשר ודם · ולא לידי הלונאת אדם · שמתנתם מעטה
 וחרפתם מריבה · אלא לדרך המלאה · ~~והיחזקת~~
 הפתוחה · והשבעה והטובה · אשר לא נבוש בעולם
 הזה · ולא נכלם לחיי העולם הבא · כי בשם קדושך
 הגדול והקדוש והנורא בטחנו · ויבא אליהו הנביא ·
 ומשיח בן דוד עבדך במהרה בימינו · ויביאלנו שמועה
 טובה מארץ מרחק · ואף על פי שאכלנו ושתינו חרבן
 ביתך הגדול והקדוש לא שכחנו · אל תשכחנו לנצח ·
 ואל תעזבנו לאורך ימים --

(נצח)

אמור

רצה

והחליצנו יי אלהינו בכל מצותיך ובמצות
 יום השביעי השבת הגדול והקדוש הזה
 כי יום גדול וקדוש מלפניך לשבות בו
 ולנוח בו באהבה כמצות רצונך · פרצונך הנח לנו ·
 ואל תהא עלינו צרה ורעב ויגון ביום מנוחתינו · כי אמר
 דוד הנח יי אלהי ישראל לעמו · וישכון בירושלם
 עד לעולם · ונאמר שם אצמיח קרן לדוד ערכתי נר
 למשיחי ותמלוך עלינו לבדך כי אתה הוא בעל
 תישועות ובעל הנחמות · ושמחנו **כ**
 בתוכה ונראה בנחמתה ובבנינה:

ברַח וּבִיט

אלהינו

וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא - יִגִּיעַ
יִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר
זְכוּרֵנוּ וּפְקֻדוֹתֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵנוּ.

וְזִכְרוֹן מְשִׁיחֵנוּ מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבֹדָה וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם
עִיר קֹדֶשׁ וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לִפְנֶיךָ לִפְלִיטָה
לְטוֹבָה לַחַן לְחֶסֶד לְחַיִּים וּלְרַצוֹן בְּיוֹם :

מִן הַמַּלְאָכִים הַזֶּה

יֵשׁ מֵרֵשׁ הַזֶּה

הַזְכוּרִין הַזֶּה

מִן הַשְׂבוּעוֹת הַזֶּה

שְׁמִיעַ מִן עֲלִית הַזֶּה

מִן הַקּוֹבוֹת הַזֶּה

זְכוּרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה וְהוֹשִׁיעֵנו
בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים בְּדַבַּר יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים חֲנוּס וְחַנּוּן וְחַמּוּל
וְרַחֵם עָלֵינוּ וּמַלְטֵנוּ מִכָּל צָרָה וְיָגוֹן וְהוֹשִׁיעֵנו כִּי אֱלֹהֶיךָ
עֵינֵנו כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה :

אֶת יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ -
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ בּוֹנֵה בְּרַחֲמָיו בְּנֵי יְרוּשָׁלַיִם

אָמֵן :

ובנה

בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְיָבֹא גּוֹאֵל וְיַצִּילֵנוּ
וְתִבְנֶה עִיר צִיּוֹן וְתִכּוֹן הָעֲבֹדָה בִּירוּשָׁלַיִם

בחינו

הרחמן
 יהיה לנו עוזר וסומך בכל מקום
 הרחמן
 וברך את הבית הזה ואת השלחן
 הזה ואנחנו שאכלנו עליו :

הרחמן
 וברך את כל אחד ואחד ממנו
 בשמו הגדול כמו שברך את
 אבותינו אברהם יצחק ויעקב בכל
 מכל כל כן וברך כלנו יחד בברכה שלימה ונאמר
 אמן

(לחמן)
הרחמן
 הוא וברך החמור הסתן רחוק
 ואשתו וכל אשר לו המקום
 ברחמיו ישמרחו ויחייהו וישעו
 ומכל צרה וצוקה יציליהו ויפדהו וישלח ברכה
 רנוחה והצלחה בכל מעשה ידיו ויזכהו לבנים זכרים
 שיעסקו בתורה ובמצות וימלא משאלות לבו לטובה
 אמן וכן יהי רצון ונאמר אמן :

הרחמן
 ישלח לנו את אליהו הנביא זכור
 לטוב וילמדנו לקח טוב ויפתח לנו
 את אוצרו הטוב
 הרחמן יטע תורתו ואהבתו בלבינו לבלתי נחטא

הרחמן יזכנו ויקרבנו לימות המשיח ולבנין בית
המקדש ולחיי העולם הבא

(לשבת) הרחמן הוא יגדילנו עולם שכלו שבתות
לחיי העולמים

(כ"ט) הרחמן הוא יגיענו למועדים ולרגלים אחרים
הבאים לקראתנו לשלום
(בסוכות) הרחמן הוא יקים לנו את סוכת דוד הנפלאה

הרחמן
ישים עלינו בינינו ברכה וחסד
ורפואה ושלום משמדת שלום
מגדול ישועות מלכו ועושה חסד
למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם
במרומיו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל
ישראל אמן

למוצאי שבת

משבית
שאון וברכות
כל הימים
נטה עלינו שלומים
ממרומים
שלום

יהי שלום בחילנו ושלוח על גבולנו
והצרים קהלינו ישאף חילם -

צמים

ויערוב חין ערכנו
לך יי מלכנו
וגם ברך תברכנו
בזמן בא

בימים

אקדמך בשיר רחשי
במוצאי יום
קדשי בשני ובשלישי

אזמרך בלאומים -

בך הוא רנוח להתנו
ישנה עורתינו
בגאלת את אבותינו
גאלנו

מעמים -

השיבנו כמראשון
נצרתנו כפת אישון
חיש ביאת נין נחשון
ומהר קץ
הימים

קרא נא שנת נהג יוסף כצאן
ולצים חמרו לצון
אני ממשטם
חרמים

טירת הנישמה
תכונן כמיום שמה
יי איש מלחמה
עולמים

נחה עם סגולתך
בהר ציון נחלתך
להים אין זולתך
מלכות כל עולמים

ולשמור כל מצותך
יהי לבנו -

בתורתך
וכל היום ביראתך

חזקנו

תמים

צור רב העלילה שכן שמי עליה שלח לנו אליה

כי ארכו

הימים

בהתחננם לפנך

אל תעלם אזנך לשועת מאמינך

משביח שאון ימים

אל

אליהו

ז.

אליהו הנביא אליהו הנביא
בא אלינו עם משיח בן

הנביא

דור

איש בוש -

איש גש ויכפר

אשר קנא לשם האל

שלום על יר יקותיאל

על בני ישראל

חליהו

איש

ראו עיניו -

בעל שער -

איש ואזור -

דורות שנים עשר

איש הנקרא

בסימניו

איש

חליהו

עור אזור במתניו

איש

תשבי על שמו נקרא תצליחנו על ידך

בתורה תשמיענו מפיו בשורה טובה

במהרה תוציאנו מאפלה לאורה: (אליהו)

אשרי

מי שראה פניו בחלום אשר מי שנתן על

שלום והחזיר לו שלום ייברך את עמו

בשלום (אליהו)

ככתוב

הנה אנכי שולח לכם ארץ אלהי

הנביא לפני בא יום יי הגדול והטרא

והשיב לב אבות על בנים ולב בנים

על אבותם

אלהינו

ואלהי אבותינו בסימן טוב ובמזל טוב

החל עלינו את ששת ימי המעשה

הבאים לקראתנו לשלום חשיבם

חטא ופשע ומניקים מכל עון ואשמה ורשע ומדובקים

בתלמוד תורה וחוננים דעה ובינה והשכל מאתך ותשמענו

בהם ששון ושמחה ולא תעלה קנאתינו על לב אדני

ולא קנאת אדם תעלה על לבנו מלבנו ואלהינו - שים

ברכה רוחה והצלחה בכל מעשה ידינו וכל היועץ

עלינו ועל עמך ישראל עצה טובה ומחשבה טובה אמן

ברכו גדלו קיימו קיים עצתו כדבר שנאמר יתן לך כלבך

וכל עצתך ימלא ונאמר ותגור אומר נקם לך ועל דרכיך

נגה אור וכל היועץ עלינו ועל עמך ישראל עצה שאינה

טובה . ומחשבה שאינה טובה אברו בטלו . תופר
עצתו . כדבר שנאמר : הפיר עצת גוים הניא מחשבות
עמים . ונאמר עיצו עצה ותופר . דברו דבר ולא יקום
כי עמנו אל :

ופתח לנו : אלהינו בזה השבוע ובכל שבוע
ושבועה לנו ולכל עמך בית ישראל :

שערי אורה	שערי ברכה	שערי גלגל
שערי דיצה	שערי הור	שערי וער טוב
שערי זמרה	שערי חרוה	שערי חיים טובים
שערי טובה	שערי ישועה	שערי כפרה
שערי כלכלה	שערי למוד	שערי מזון -
שערי מחילה	שערי נחמה	שערי סליחה
שערי עזרה	שערי פדות	שערי פרנסה טובה
שערי צדקה	שערי קוממיות	שערי רפואה שלמה
שערי שלום	שערי תורה	שערי תפילה

שערי תשועה כדכתיב ותשועת צדיקים מל מעוזם בעת
צרה : ויעזרם ויפלטם . יפלטם מרשעים ויושעם . כי
חסו בו . ונאמר חשף י את זרוע קדשו לעיני כל הגוים
וראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו : ונאמר קול
צופף נשאו קול יחדו יתנו כי עין בעין יראו בשוב :
ציון וקיים לנו מקרא שפתוב . מה נאוו על ההרים רגלי
מבשר . משמיע שלום . מבשר טוב . משמיע ישועה אמר
לציון מלך אלהיך ראשון לציון . הנה הנה ולירושלים מבשר
אתן : אמן

הבדלה

וַיֹּאמֶר

אם שמוע תשמע לקול יי אלהיך
והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו
ושמרת כל חקיו כל המחלה אשר
שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני יי רפאך :
ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים
ויברכהו יי : כוס ישועות אשה ופסח אקרא :
אנא יי הושיעה נא אנא יי הצליחה נא : אנא יי ענינו
ביום קראינו : הוא ישלח ברכה והצליחה בכל מעשר
ידינו ונאמר אמן :

סברי

מרנן : ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
בזרא פרי הגפן

ברוך

אתה יי אלהינו מלך העולם שנתן ריח
טוב בפירות :

ברוך

אתה יי אלהינו מלך העולם בזרא מאורי
האש :

ברוך

אתה יי אלהינו מלך העולם המבדיל בין
קדש לחול : ובין אור לחשך : ובין ישראל
לעמים : ובין יום השביעי לששת ימי
המעשה : ברוך אתה יי המבדיל בין קדש
לחול :

ויתן

לך האלהים מטל השמים ומשמי הארץ ורוב דגן
ותירוש יעבדוך עמים וישתחוו לך לאומים הנה
גביר לאחיק וישתחוו לך בני אמך אורריך ארור
ומברכך בריך

ne varietur

אברהם דמונטליץ

אדון אהרן דמונטליץ
סיון דמונטליץ

תחיל

ד

ה'תש"ח

בְּיָמֵינוּ הָיָה שָׂדֶה

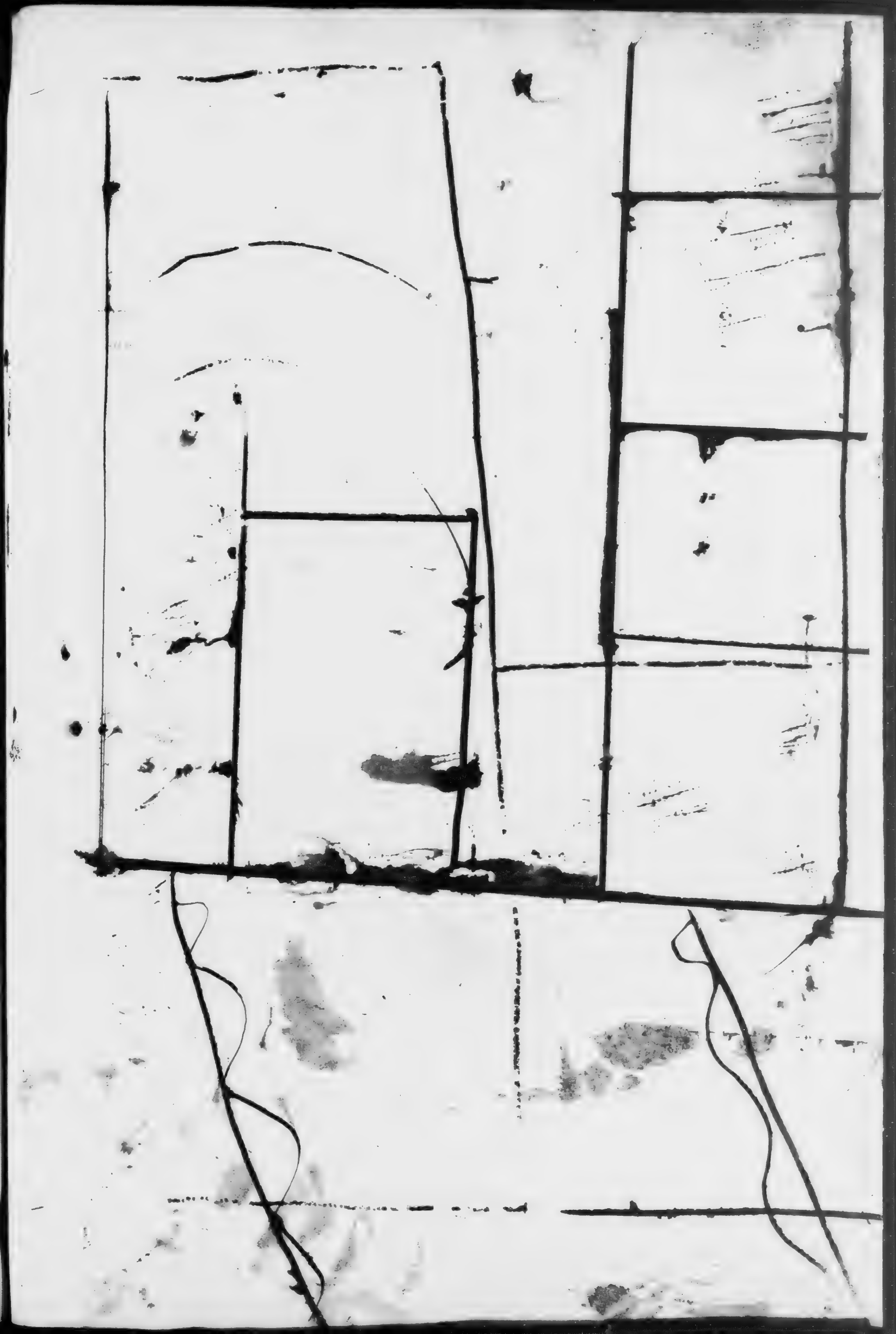
וְהָיָה שָׂדֶה

וְהָיָה שָׂדֶה

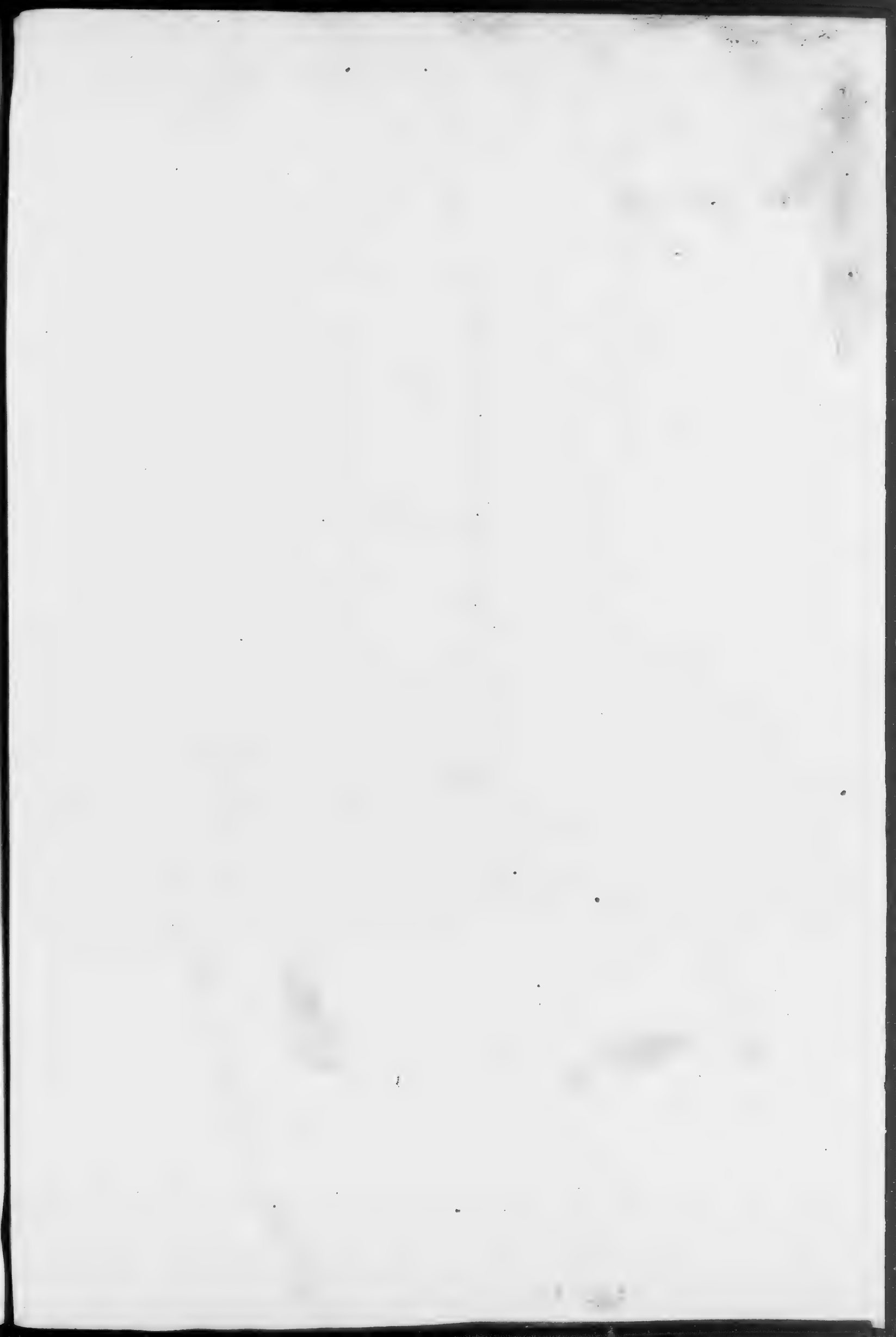
וְהָיָה שָׂדֶה

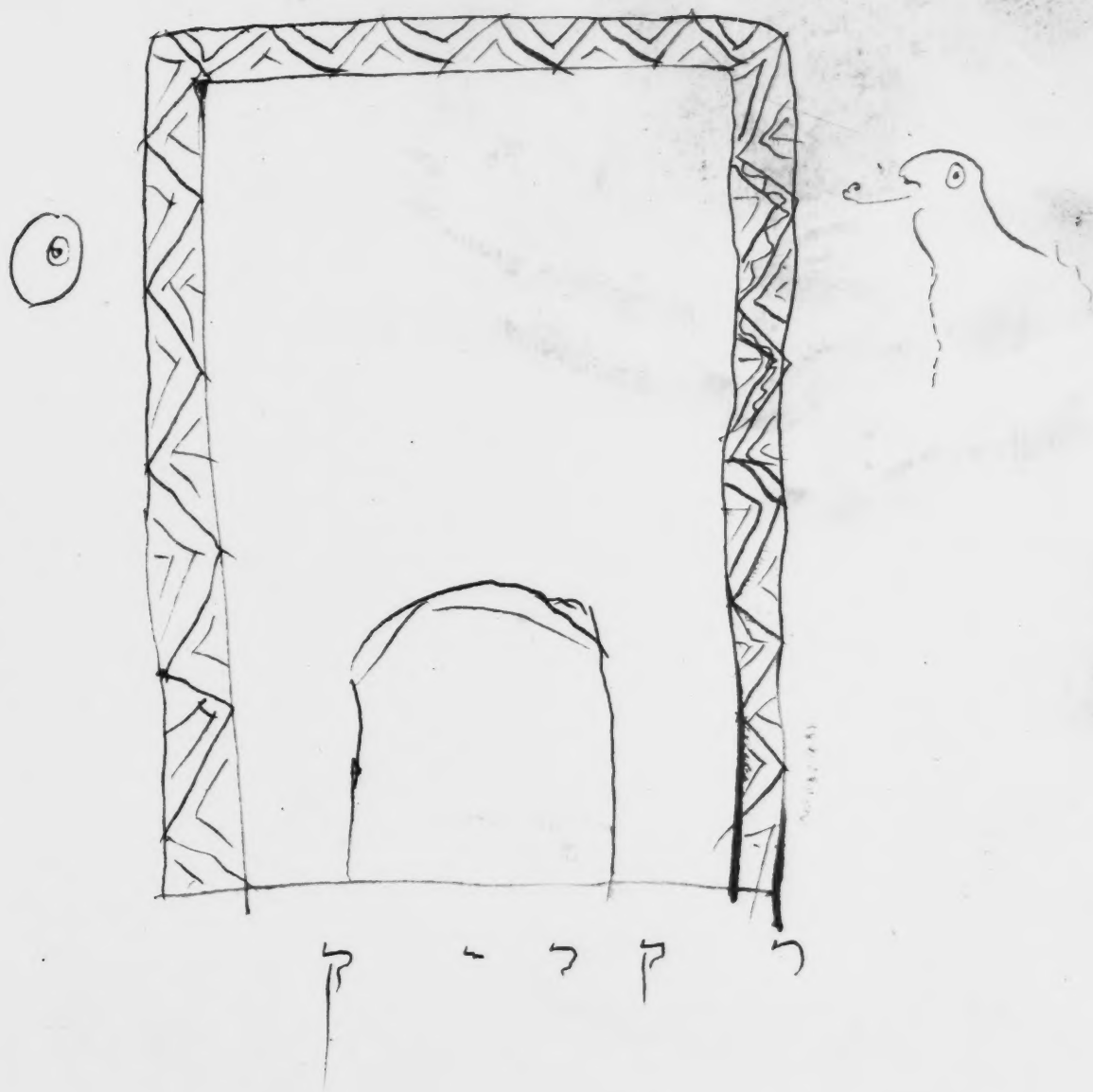
אברהם אהרן משה
דמנפליין יצחק

אברהם וזרחיה
ויהי בידי אברהם וזרחיה

שבת , ע ב ם ב ל ק ק

אני מכאן לידאל זה השער ליל צדקים יבא אורכי עיני ותהיל

אני מכאן לידאל זה השער ליל צדקים יבא אורכי עיני ותהיל

אני אהרן דלונטליין בן מצרהם דלונטליין בן אהרן דלונטליין

לעולם יבקש אדם שמו על מפלג שמו יבו מרוב כן השיק ייחוד
זה מפר שלי לכן חנו בתקתי שמי אעל מפרי חנו אהרן דלונטליין

מחנה

JAN 5 1926